

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

SLUITINGSUUR

ISOLEERT TOBBACK

De Leuvense burgemeester Louis Tobback (sp.a) zorgde recent voor ophef door het verplichte sluitingsuur voor horecazaken op tafel te leggen. Het voorstel was een reactie op de toegenomen onveiligheid in het uitgaansleven. Het kan voorlopig op weinig steun rekenen. Velen betwijfelen het nut van de maatregel. Volgens anderen is het niet meer dan een electoraal manoeuvre.

JELLE DEHAEN

De afgelopen maanden vond er een gevoelige stijging van het aantal gewelddelicten plaats in Leuven. De meeste feiten spelen zich af tussen drie en zes uur 's ochtends. Burgemeester Tobback is de situ-

atie naar eigen zeggen beu. "Ik wil niet blijvend extra politiepatrouilles inzetten zodat een vijftiental cafébazen na drie uur 's ochtends alcohol kunnen blijven schenken aan erg dronken mensen." Opmerkelijk is dat zes op de tien daders al in de databanken van de

politie staan. Slechts een minderheid van de feiten wordt gepleegd door studenten. Daarom hebben studenten volgens Tobback geen reden om te protesteren tegen het voorstel. "Ook studenten voelen dat de stad onveiliger wordt. Door zulke maatregelen kunnen zij op termijn weer veilig uitgaan. Ik vind het protest van LOKO (*de Leuvense studentenraad, red.*) dan ook belachelijk." LOKO-voorzitter Bram Smits reageert gebeten. "Wij zijn natuurlijk tegenstanders van een sluitingsuur. Fakbars leveren al grote inspanningen voor meer veiligheid. Het kan niet dat alle studenten het slachtoffer worden van een paar probleemgevallen. Wanneer mijnheer Tobback doorgaat met dit idee zullen wij acties ondernemen. Als hij trouwens een constructieve dialoog wil, moet hij met ons contact opnemen en de discussie niet via de media voeren."

TEGENSTAND

De burgemeester heeft de café-eigenaars een jaar de tijd gegeven om met oplossingen te komen. Indien er dan nog geen beterschap is, zal hij het sluitingsuur op tafel leggen. Of het voorstel enige kans maakt, is echter twijfelachtig. Iedereen erkent dat er een probleem is maar er lijkt weinig politieke steun voor het idee. Oppositie-

partijen Open Vld en Groen! zijn tegen. Maar ook coalitiepartner CD&V protesteert en zelfs binnen de partij van Tobback is niet iedereen voor het plan te vinden. Enkel N-VA en Vlaams Belang verwerpen het sluitingsuur niet a priori. Tobback is echter niet ge-

"Protest van studenten is belachelijk"

intimideerd door het gebrek aan politieke steun. "Ik sprak louter voor mezelf. Ik wil hier niet het onderwerp van de verkiezingen van maken maar ik ben er evenmin bang voor. Ik wil gerust een referendum organiseren over deze kwestie. Ik ben zeker dat de overgrote meerderheid van de bewoners pro sluitingsuur zal zijn. Als andere partijen tegen zijn, is dat maar zo. Ik zal het mijne gedaan hebben. Wanneer de bewoners klachten hebben omdat hun straat een ravage is, kan ik tenminste zeggen dat de gemeenteraad niets wou doen."

(Het vervolg van dit artikel kan u lezen op p.8)

Beeld

Aan alle mooie dingen komt een eind. Aan alle lelijke dingen gelukkig ook. Voor- en tegenstanders van De Heideroosjes komen deze week aan hun trekken. De Nederlandse oerpunkers trekken de stekker eruit als vier kleine Alexanders De Croo met muziekinstrumenten. Wij spraken met bassist Fred Houben (rechts) en drummer Frank Kleuskens (links). Iedereen is gek behalve zij. U weze gewaarschuwd.
(gj)

Nick De Gregorio

En Verder

Homogeweld

Leuven is een zeer tolerante stad, meenden wij ooit. Nu getuigen twee homoseksuelen over geweld, pesterijen en discriminatie. Tegelijk blijken dat soort getuigenissen volgens cijfers van het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding zelden te resulteren in een klacht. Uit angst.

SOCIAAL, P. 7

Rectorsverkiezingen

Voorlopig is de Leuvense studentenraad LOKO van plan om u, de modale student, geen stemrecht te verlenen bij de rectorverkiezingen. Een controversiële kwestie, en dus ideaal materiaal voor een pro-contra. Professor Malfliet, decaan van de faculteit Sociale Wetenschappen, treedt in debat met LOKO-voorzitter Bram Smits. Die twee kennen elkaar nog.

OPINIE, P. 2

Profilering

Op het moment dat een aantal academische hogeschoolopleidingen integreren in de universiteit, is profilering een kwestie die brandend actueel is. Wat is dan immers nog het verschil tussen een industrieel en een burgerlijk ingenieur? Of tussen een TEW'er en een handelswetenschapper?

ONDERWIJS, P. 3

Heideroosjes

Ze stoppen. Onze jeugdidolen breien er na een lange carrière en een nog langere afscheidstournee langzaam een eind aan. Maar niet vooraleer ze nog een laatste keer hun ongezouten mening spuien.

NAVRAAG, P. 16

(advertentie)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto Trakteert

5 duotickets voor

Middle East

@ STUK

www.facebook.com/
vetoleuven

PRO

Studentenstemrecht bij rectorsverkiezingen

CONTRA

Katlijn Malfliet

Katlijn Malfliet, decaan van de Faculteit Sociale Wetenschappen, is voorstander van algemeen studentenstemrecht. "De rector moet gedragen worden door alle geledingen van de universiteit, ook door haar studenten. Er moet gediscussieerd worden over de vraag welk soort rector men wil, maar ook breder: welk soort universiteit wil men? Daar is ook een breed debat onder de studenten voor nodig. Indien dat debat enkel door studentenvertegenwoordigers gevoerd wordt, is het beperkter. Zij kunnen niet weten wat er allemaal leeft bij de studenten. Zelfs wanneer studentenvertegenwoordigers hun achterban raadplegen, is het resultaat niet hetzelfde."

"Je kan je natuurlijk de vraag stellen of de studenten zich wel voldoende zullen engageren, of ze die kans om te debatteren wel zullen grijpen. Dat is een probleem bij elk democratisch systeem, maar je mag de

Elke week poneert Veto een licht controversiële stelling, die verschillende experts toelaat verbaal met elkaar in de clinch te gaan. De studenten hebben tien procent van de stemmen bij de rectorsverkiezingen. Maar wie heeft stemrecht: alle studenten of enkel studentenvertegenwoordigers? Wij binden de kat de bel aan met volgende stelling: "Alle studenten mogen stemmen op rectorskandidaten."

JELLE MAMPAEY

studenten niet onderschatten. Je mag hen niet afschrijven als mensen die gewoon hun diploma komen halen aan de universiteit. Stemrecht bij rectorsverkiezingen zou een concrete aanleiding zijn die voor de studenten betekent dat zij getriggerd worden om zich te informeren. Bij een delegatief proces is er voor de studenten geen enkele aanleiding om na te denken over de eigen instelling. Het is niet louter het verkiezingsmoment dat telt. Studenten kunnen in het algemeen hun kans grijpen om meer actief te zijn, maar het verkiezingsmoment is wel een aanleiding om erbij stil te staan."

"De uiteindelijke beslissing over het stemrecht bij de rectorsverkiezingen laten we over aan de studentenvertegenwoordigers. Wat de studenten blijkbaar als wenselijk ervaren zal door de Academische Raad aanvaard worden. Het zou niet democratisch zijn als wij opleggen hoe de procedure moet verlopen."

Bram Smits

Bram Smits, voorzitter van de Leuvense Studentenraad LOKO pleit voor een getrappt kiessysteem. "LOKO is voorstander van een getrappt systeem. Ten eerste om inhoudelijke redenen, omdat we nu eenmaal al onze beslissingen zo nemen. Het voordeel daarvan is dat studentenvertegenwoordigers beter geïnformeerd zijn, omdat ze al heel de tijd met die dossiers bezig zijn. Ten tweede

"Zo kunnen we meer gewicht in de schaal leggen"

hebben we een enquête gehouden waaruit blijkt dat studenten voorstander zijn van een getrappt kiessysteem in het algemeen en in het bijzonder bij de rectorsverkiezingen."

"Een getrappt kiessysteem is niet minder democratisch, het is gewoon democratisch op een andere manier. Representatieve democratie is ook democratie. Het parlement werkt ook op die manier. Het is daarbij de verantwoordelijkheid van de studentenvertegenwoordigers om te zorgen dat ze dicht genoeg bij hun achterban staan. Dat is iets waar we op moeten blijven inzetten. Als we met algemeen studentenstemrecht zouden werken, dreigt populisme al sneller de kop op te steken."

"In het geval van een getrappt systeem, kunnen we onder studentenvertegenwoordigers tot een consensus komen. Zo kunnen we meer gewicht in de schaal leggen. We hebben al maar tien procent. Als de studenten zelf stemmen, zijn onze stemmen volledig versplinterd. Met een getrappt kiessysteem kunnen we wegen op de beslissingen en moeten de rectorskandidaten rekening houden met ons."

Splinter | Een kritische blik op de Leuvense Studentenraad

Wanneer men de prioriteiten van LOKO bediscussieert, gaat het vaak over de verhouding tussen activiteiten en vertegenwoordiging. Moet LOKO zich wel bezighouden met het organiseren van activiteiten zoals LOKOmotion, of moet het dat overlaten aan de kringen en zich volledig focussen op de vertegenwoordiging van de student? Ik zou naast die twee pijlers nog een derde willen benadrukken: vorming. Die pijler wordt al te vaak vergeten.

Laten we de organisatie van activiteiten even achterwege, dan rusten nog de vertegenwoordigingsfuncties van LOKO. LOKO vertegenwoordigt de student in allerlei organen, zoals Academische Raad (AR), Onderwijsraad (OWR), Gemeenschappelijk Bureau (GeBu), Raad van Bestuur (RvB)

en Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS). Al te vaak staart men zich blind op prestigieuze vertegenwoordigingsfuncties waar studentenvertegenwoordigers slechts weinig kunnen bereiken. Slechts een gedeelte van de dossiers is relevant voor de student. De studentenvertegenwoordigers verdrinken in de dossiers en steken enorm veel tijd in het opstellen van nota's. Ik heb veel respect voor ongelooflijk hard werkende studentenvertegenwoordigers. Maar we mogen niet vergeten waar studentenvertegenwoordiging echt om draait.

BASISNIVEAU

Het basisniveau van studentenvertegenwoordiging wordt al te vaak uit het oog verloren. de Permanente Onderwijscommissies (POC), de Faculteitsraden. De

studenten die daar zetelen steken veel minder tijd in hun mandaat en bekleden een veel minder prestigieuze functie. Toch vormen zij de kern van de studentenvertegenwoordiging. Op een POC wordt gesproken over de inhoud van de vakken, over de professoren en hoe ze lesgeven, over het curriculum. Op de POC's leveren de studentenvertegenwoordigers input over problemen waar ze elke dag mee geconfronteerd worden. Onderzoeksgelden, leerstoelen en eredoctoraten kunnen hen gestolen worden, ze willen gewoon goede lessen volgen.

VORMING

Zo kom ik terug bij het begin van deze bescheiden redenering, de pijler vorming. LOKO zou zich veel meer moeten bezighouden met het ondersteunen van POC-vertegenwoordigers, de pilaren

waar de hele studentenvertegenwoordiging op rust. Dit jaar werd reeds een grote stap gezet met de monday lectures, infosessies op maandagavond voor facultaire studentenvertegenwoordigers. Vorming is echter nog grotendeels een braakliggend terrein. We zullen pas kunnen zeggen dat studentenvertegenwoordiging een succes is als LOKO erin slaagt mondige facultaire studentenvertegenwoordigers met kennis van zaken te creëren die kunnen wegen op de invulling van hun eigen opleiding.

JELLE MAMPAEY

De auteur van deze Splinter schrijft deze opinie in eigen naam.

STB'ers sloven zich doorgaans achter de schermen uit om uw studiecariëre zo aangenaam mogelijk te maken. Fotograaf Bas Van den Bogaert plaatst hen voor een keer op de voorgrond.

Studenten bezorgd om **profiel** opleiding

In het academiejaar 2013-2014 integreren een aantal hogeschoolopleidingen van academisch niveau in de universiteiten. Een van die opleidingen is Industrieel Ingenieur. De Vlaamse Technische Kring (VTK) en de Vlaamse Ingenieurskamer (VIK) benadrukken dat het belangrijk is in het oog te houden dat de profielen van de opleidingen Industrieel Ingenieur en Burgerlijk Ingenieur genoeg van elkaar blijven verschillen.

JELLE MAMPAEY

“Wij zijn daar heel sterk mee bezig,” zegt Rien Hoeyberghs, onderwijsverantwoordelijke bij VTK. “Er zijn generieke leerresultaten opgesteld die het profiel van beide opleidingen beschrijven. Wij zijn daar niet tevreden over, aangezien de leerresultaten nogal op elkaar lijken, maar zulke beslissingen moeten nu eenmaal in consensus gebeuren, waardoor vaagheid troef is.” Volgens Rien zijn beide opleidingen inhoudelijk verschillend genoeg. “Maar we zijn wel bang dat het onderscheid in de toekomst misschien zal vervagen. Er komt onderzoek bij en de opleiding Industrieel Ingenieur wordt vijfjarig, net zoals onze opleiding.”

Rien geeft toe dat een vijfjarige opleiding Industrieel Ingenieur hem angst inboezemt. “Wanneer de opleiding Industrieel Ingenieur een tweejarige master krijgt, zal daar waarschijnlijk ook ruimte zijn voor een stage. Bedrijven kunnen die Industrieel Ingenieurs dan een half jaar gratis laten werken en nemen hen vervolgens misschien aan. Burgerlijk Ingenieurs, daarentegen, komen zonder werkervaring op de arbeidsmarkt.”

ASSOCIATIES

Ook Ing. Paul Bertels, gedelegeerd bestuurder van de Vlaamse Ingenieurskamer, benadrukt dat het belangrijk is de profielen van beide opleidingen te bewaken. “Wij maken ons absoluut geen zorgen over de profielen binnen de Associatie K.U.Leuven, maar we vragen ons wel af of men er in de andere associaties in zal slagen de profielen te bewaken. In andere associaties integreren de Industrieel Ingenieurs soms in dezelfde faculteit als de Burgerlijk Ingenieurs. Bovendien durft men door capaciteitsgebrek studenten van de twee profielen in dezelfde klas onder te brengen.” Bertels pleit voor een studieduurverlenging en de invoering van een stage. “Een tweejarige master

“We zijn bang dat het onderscheid in de toekomst zal vervagen”

maakt ook internationale studentenuitwisseling makkelijker.”

Ook de opleiding Toegepaste Taalkunde zal integreren in de universiteit. Volgens Bram Demulder, onderwijsverantwoordelijke bij Babylon, verschilt die opleiding voldoende van de opleiding Taal- en Letterkunde. “Ik ben aangenaam verrast door de opgestelde leerresultaten. Daaruit blijkt dat beide opleidingen een duidelijk verschillend profiel hebben. We moeten blijven duidelijk maken dat Toegepaste Taalkunde meer met communicatie te maken heeft, terwijl Taal- en Letterkunde te maken heeft met reflectie op taal.”

Een andere opleiding die zal integreren, is de opleiding Handelswetenschappen. De problemen die zich zouden kunnen stellen, situeren zich vooral tussen Handelswetenschappen en Toegepaste Economische Wetenschappen (TEW). Christophe Vanhoutte van Studentenraad Hogeschool-Universiteit Brussel (HUB): “Beide profielen zijn redelijk verschillend. TEW is theoretischer, terwijl Handelswetenschappen meer businessgericht is. Handelswetenschappen moeten in de loop van hun opleiding zelf een evenement opzetten, een bedrijf doorlichten, een businessgame spelen of buitenlandse bedrijven bezoeken. We moeten ervoor zorgen dat dat profiel ook voldoende businessgericht blijft. Als we integreren in de K.U.Leuven mogen we ons profiel niet laten verwateren.”

LEERRESULTATEN

Gertjan Dewaele, voorzitter van de Gentse Studentenraad (GSR) legt uit hoe men het profileringsvraagstuk aanpakt: “Alle opleidingen moeten in 2020 op Vlaamse niveau leerresultaten opgesteld hebben. Men begint met de opleidingen Wiskunde en Wijsbegeerte, aangezien die opleidingen ook als eerste gevisiteerd zullen worden.

De profilering loopt immers samen met de visitatiecyclus, waarbij opleidingen door een onafhankelijke instantie op hun kwaliteit beoordeeld worden. De opleidingen die integreren in de universiteit moeten de profileringsoefening eerder afgerond hebben. Daarbij worden telkens leerresultaten opgesteld voor duo's van opleidingen, met name Burgerlijk Ingenieur en Industrieel Ingenieur, Journalistiek en Communica-

“Wij maken ons geen zorgen over de Associatie K.U.Leuven”

tiewetenschappen, Handelswetenschappen en TEW en, ten slotte, Toegepaste Taalkunde en Taal- en Letterkunde.”

Gertjan nuanceert het belang van de leerresultaten: “Je moet de waarde daarvan niet overschatten. Het gaat om zeer generieke dingen die alle opleiding van dezelfde cluster over heel Vlaanderen definiëren in een vijftiental zinnen. Het blijft vaak nogal vaag. De leerresultaten zijn bedoeld als basis voor opleidingen om van te vertrekken. Elke individuele opleiding aan elke instelling gaat daar een stap verder mee, legt haar eigen accenten. Die tweede stap is ook veel belangrijker voor de communicatie naar de buitenwereld, bijvoorbeeld als oriënteringsinstrument voor scholieren.” Volgens Gertjan zijn er bij de profilering van de opleidingen Industrieel Ingenieur en Burgerlijk Ingenieur geen problemen. “De studenten zijn betrokken bij het opstellen van de leerresultaten en alles was in orde.”

STB | What's in a name?

OPO, IER, ISP, CSE en STB. Het zijn maar enkele van de afkortingen die onze universiteit met graagte en veelvuldig gebruikt. In dit artikel spitsen we ons toe op STB of studietrajectbegeider. We gingen op zoek naar enkele STB'ers en vroegen aan die mensen wat, hoe en waarom ze doen wat ze doen.

WOUTER POUSEELE

Studietrajectbegeleiding, het woord behoeft op het eerste gezicht weinig uitleg, toch is het een niet te onderschatten en veelzijdige job. De mensen die er bedreven in zijn - vaak vrouwen - helpen met het opstellen van programma's, adviseren over keuzes en zijn een luisterend oor bij problemen. Kortom, ze engageren zich voor heel wat studiegerelateerde zaken en dat maakt dat STB'ers jouw leven op de universiteit een stuk makkelijker kunnen maken.

Tijd om enkele STB'ers te leren kennen en daarvoor gingen we in gesprek met Carolien Van Soom, Liesbet Smedts, Dorien Sampermans en Laura Gios. We begonnen onze ronde bij Liesbet Smedts van Rechten en Criminologie. Zij wist ons al meteen te boeien door studietrajectbegeleiding te omschrijven als een recent fenomeen. Daarnaast beklemtoonde ze het nut van de begeleiding om studenten vlot doorheen het kluwen van regeltjes te loodsen.

Het nut van de STB'er werd ook aangehaald door Dorien Sampermans en Laura Gios van Sociale Wetenschappen. “Sommige studenten zijn er niet eens van op de hoogte dat er zoiets bestaat als leerkrediet,” aldus Gios, een ex-STB'er. “Om problemen te voorzien worden eerstejaarsstudenten die een CSE (percentage van het aantal vakken waarvoor je geslaagd bent, red.) lager dan 50 procent hebben uitgenodigd voor een infosessie. De sessie wordt gegeven door een STB'er en zo worden ze nog netjes op tijd verwittigd,” vervolgt Sampermans.

Elke faculteit heeft een STB-team, maar in elke faculteit is het anders georganiseerd. Carolien Van Soom, verantwoordelijke voor het monitaraat Wetenschappen en voorzitter van de Vaste Werkgroep Studie- en Studentenbegeleiding, verduidelijkt de keuze voor de Faculteit Wetenschappen: “Voor de bacheloropleidingen zijn monitoren studietrajectbegeleider, voor de masteropleidingen zijn het de proffen zelf. We hebben hiervoor gekozen omdat er in de bachelor veel vragen zijn over het opstellen van de ISP's en in de masteropleiding vooral vragen worden gesteld naar onderzoeks- en toekomstmogelijkheden.”

OVERVOLTIGDS

Een monitor voor eerstejaarsstudenten bij Wetenschappen die tegelijk ook ombuds en STB'er is. Dat moet behoorlijk wat werkdruk met zich meebrengen. Van Soom bevestigt: “Het is allemaal complex en je moet als studietrajectbegeleider de regelgeving echt op de voet volgen. Ook administratief is het vrij zwaar.” Liesbet Smedts van Rechten en Criminologie zegt hierover nog het volgende: “Het begin van het academiejaar is een extreem drukke periode. We werken dan niet voltijds maar overvoltijds.”

Een roep naar meer mensen of middelen voor studietrajectbegeleiding hoorden we niet bij de verschillende faculteiten. Nadenken over de voor- en nadelen van de toegenomen flexibilisering, mag volgens Liesbet Smedts wel. “Op centraal niveau moeten ze toch even stilstaan bij de evolutie naar nog meer flexibilisering. De studenten vragen hier meestal zelf niet om.”

VOOR EN NA DE UNIVERSITEIT

Voor Secundair onderwijs

Niet snel bijwerken, eerder structureel

Dat de overgang van het secundair naar het hoger onderwijs niet evident is, bewijzen de nog altijd alarmerende slaagcijfers in de eerste studiefase van de universiteit. Als reactie hierop pleiten professoren en studenten gezamenlijk voor een betere oriëntering. Hoe dat oriënteringsbeleid echter vorm moet krijgen, is veel minder duidelijk.

PIETER HAECK

De oriëntering van laatstejaars van het middelbaar richting de universiteit draait vooral rond drie grote aspecten: competenties, keuzevaardigheden en motivatie. Ook voor de K.U.Leuven is het vormen van de capaciteiten erg belangrijk. Piet Verhesschen, dienst Onderwijsbeleid van de K.U.Leuven maakt echter meteen duidelijk dat het er bij oriëntering niet om gaat de capaciteiten van studenten snel bij te werken alvorens ze naar de universiteit komen.

"In plaats van studenten snel bij te schaven, is het beter hen te leiden naar richtingen die aansluiten op hun verworven competenties en motivatie," aldus Verhesschen. Bovendien pleit Verhesschen sowieso voor enige terughoudendheid in het bijwerken van studenten. "Dat zou immers betekenen dat de universiteit ingrijpt op de eindtermen van het secundair onderwijs. Dat kan niet de bedoeling zijn en is weinig structureel." Verhesschen geeft wel aan dat overleg met het secundair onderwijs over de eindtermen nuttig en nodig is.

Een richting waarvoor er bijvoorbeeld overleg is geweest tussen het secundair en het hoger onderwijs, is wiskunde. Een zogenaamde SoHo-werkgroep Wiskunde (*Secundair Onderwijs-Hoger Onderwijs, red.*) ging in mei 2010 over tot een aantal aanbevelingen om de problematische overgang op het gebied van wiskunde aan te pakken. "We merkten dat het eerste jaar wiskunde van de universiteit een bepaalde voorkennis vereist, die studenten niet bezaten. Het is een zwaar pakket en er zaten bepaalde hiaten in hun kennis."

In het rapport wordt aangevoerd dat om die hiaten op te vullen al te vaak voorbereidings- en zomercursussen worden opgevoerd, terwijl de oorzaken beter structureel

worden aangepakt. De algemene tendens over oriëntering is dus dat studenten niet zomaar snel moeten worden bijgeschaafd vlak voor ze aan de universiteit beginnen, maar dat er breder overleg nodig is tussen het secundair en het hoger onderwijs.

Uit dat overleg tussen het secundair en het hoger onderwijs zijn al een aantal concrete programma's ontstaan. Een van die programma's is het Junior College, waarbij leerlingen van het laatste jaar een aantal lestijden lang zich op universitair niveau in een onderwerp verdiepen. Er bestaan Junior Colleges voor wiskunde, taal en geschiedenis. In het Junior College wordt bovendien speciale

aandacht gegeven aan het vormen van leerkrachten uit het middelbaar, zodat die hun leerlingen beter kunnen begeleiden.

KEUZEVAARDIGHEDEN

Een tweede punt waarop vooral de K.U.Leuven haar oriënteringsbeleid baseert, is het versterken van de keuzevaardigheden. Leerlingen moeten in staat zijn om een degelijke keuze te kunnen maken. Hiervoor tracht men allerlei *tools* te ontwikkelen waarmee leerlingen geïnformeerd worden over de verschillende keuzes die ze zullen moeten maken.

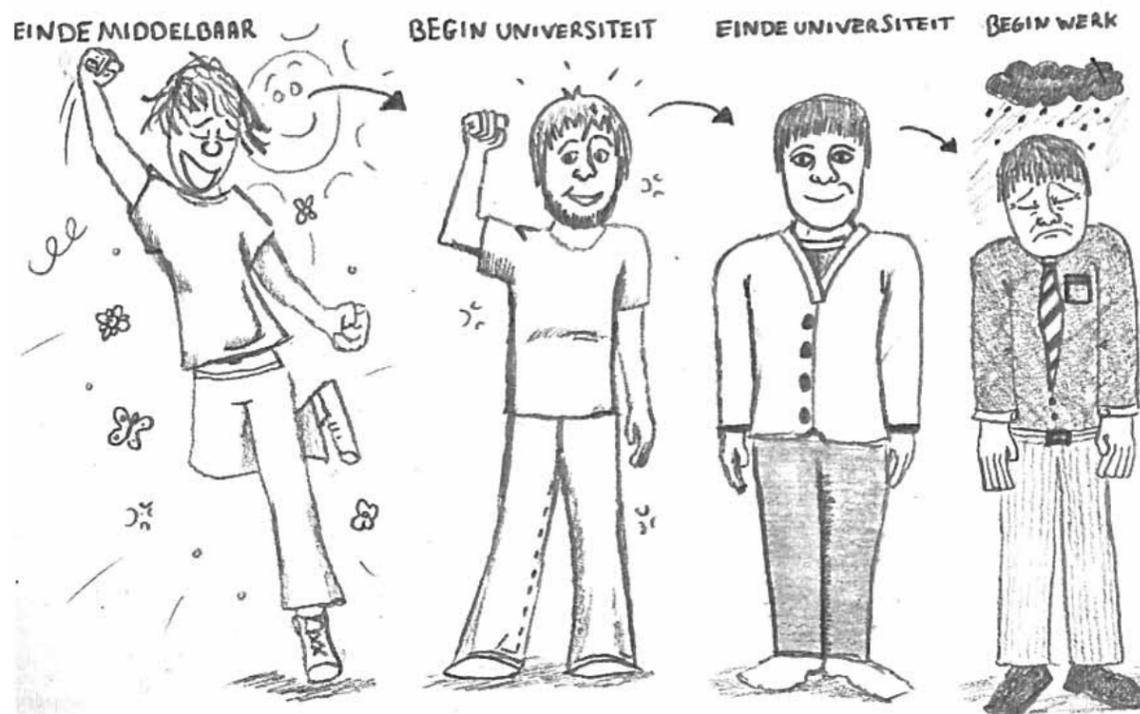
Zo kent iedereen de SID-in, de Studieden Informatiedagen, waar alle instellingen van het hoger onderwijs zichzelf voorstellen aan de laatstejaars van het middelbaar. Een ander initiatief dat recent in het leven is gekomen, is de site *klaarvoorhogeronderwijs.be*, die studenten informeert over de verwachte competenties op het gebied van studiekeuze, leren, taal en ICT.

Op het gebied van ICT-competenties blijken laatstejaars uit het middelbaar immers heel vaak nog een inhaalbeweging te moeten maken. Het rapport "Monitoring ICT van het Vlaamse Onderwijs" vermeldt

dat 67% van de leerlingen in het middelbaar de pc gebruikt voor vrijetijdsbesteding, maar slechts 15% voor schooldoeleinden.

Dat het informeren van leerlingen, ondanks bovenstaande lapmiddelen, soms tekortschiet, bewees de luide roep van de rectoren eind augustus om een oriënteringsproef. Zij wensen dat er een niet-bindende, indicatieve oriënteringsproef zou komen, die studenten leidt naar de richting die bij hen past. Een verduidelijkingsnota zou één van de volgende weken moeten volgen, zodat die oriënteringsproef al in 2013 zou kunnen worden ingevoerd. De studenten zijn niet tegen de oriënteringsproef, maar vragen wel dat deze blijft kaderen in een bredere studiekeuzebegeleiding.

Het wachten op de oriënteringsproef blijkt bovendien symptomatisch te zijn voor de rest van het oriënteringsbeleid. "Er moet nog veel worden nagedacht over hoe we dat beleid zo goed mogelijk vorm geven en hoe het er concreet zal uitzien," geeft Piet Verhesschen toe. "Wel installeren we een werkgroep om de beleidsontwikkeling en alle initiatieven optimaal op elkaar te laten aansluiten."

Na

Arbeidsmarkt

Match bedrijf - student

U zit in uw laatste jaar? U studeert met andere woorden af? Proficiat. Nu nog die job. Net zoals u ooit een match vond met een bepaalde richting aan de universiteit, volgt nu de taak om een match te vinden met de arbeidsmarkt. De universiteit ontwikkelde daar een aantal interessante tools voor.

PIETER HAECK

De K.U.Leuven voert een beleid waarin zowel bedrijven als studenten tegemoet worden getreden en deze beide partners met elkaar in contact worden gebracht op een aantal activiteiten. Een van de belangrijkste evenementen van

het jaar waarop dit gebeurt, is de Jobinfodag van de K.U.Leuven op 28 februari 2012. Deze Jobinfodag kadert bovendien in een periode waarin verschillende sectoren zich aan de afstuderende studenten voorstellen.

Naast een korte voorstelling van de culturele sector, de over-

heid en de mediasector wordt in een aantal thema-avonden ook dieper ingegaan op specifieke werkvormen, zoals vrijwilligerswerk, werken in een ontwikkelingsland of werken in het buitenland. Ook voor studenten met een functiebeperking wordt een specifieke sessie gegeven.

Een ander interessant contactplatform voor studenten en bedrijven is de stage- en vacaturedatabank. Zowel werkgevers als werkzoekenden hebben een rol op dit online platform. Werk-

zoekenden kunnen hun cv online plaatsen en worden via mail verwittigd als er vacatures online komen die overeenkomen met hun cv.

Toch wil de K.U.Leuven, en meer specifiek de Dienst Studietoelagen, graag een buffer inbouwen om studenten niet rechtstreeks met de werkgevers te confronteren. Zo organiseren zij elk jaar de Eerste Hulp bij Solliciteren, een reeks trainingen die focust op het zoeken naar vacatures, het schrijven van een cv en

het zich voorbereiden op een sollicitatieinterview.

Een andere partner die vaak een sterke hulp kan zijn voor werkzoekenden om stelselmatig met werkgevers in contact te komen, zijn de alumniwerkingen van de verschillende faculteitskringen. Zij beschikken vaak over een grote vacaturedatabank of organiseren *events* met werkgevers uit de sector van de faculteit.

www.kuleuven.be/studentenvoorzieningen/arbeidsmarkt

OCCUPY!

"Kennis van de mensheid geprivatiseerd"

Het woord Occupy is u niet vreemd. Maar wat valt er nog meer over te zeggen? Een blik op de protesten in de UK en de VS, en duiding bij het fenomeen door Lieven De Cauter en Thomas Decreus. Beiden zelfgedoopt activist en werkzaam aan de K.U.Leuven als respectievelijk cultuurfilosoof en politiek filosoof.

LUCAS DE JONG

Veto: Wat zijn de gemeenschappelijke kenmerken van de Occupybeweging?

Lieven De Cauter: «Het is een erg diverse, maar tegelijk grote, planetaire beweging die voortkomt uit de menigte. Niet partijen, maar wij zetten als genetwerkte menigte iets op waarvan we denken dat het levensbelangrijk is, namelijk een drastische koerswijziging tegenover de huidige politiek.»

Thomas Decreus: «Qua vorm gaat het allemaal om pleinbezettingen en volksvergaderingen. Inhoudelijk eist de beweging sociale rechtvaardigheid en politieke vernieuwing. Het gevoel is dat we naar een nieuwe, meer democratische democratie moeten gaan.»

Veto: Er is kritiek omdat de eisen van de beweging niet concreet genoeg zijn.

Decreus: «Dat is zo, maar soms moeten eisen algemeen zijn om een heel algemeen probleem aan te kaarten. Als ons financieel of politiek systeem slecht is, kun je geen eisen stellen die daarbinnen realiseerbaar zijn. Ik maak dikwijls de vergelijking met

'68. Daar ging het ook om een algemene kritiek op de overdreven autoritaire samenleving. Toch heeft dat een enorme mentaliteitsverandering teweeggebracht. Zoiets kan Occupy ook.»

De Cauter: «Door de openheid van de beweging gaat de kernboodschap misschien wat snel verloren. Vanaf dat er directe democratie is, krijg je een soort onduidelijkheid, omdat er geen woordvoerders zijn. Maar initieel is het programma van de beweging zeer duidelijk. Ze reageert tegen de uitwassen van het neoliberale systeem zoals het nu op wereldniveau functioneert. Dat is sociaal en economisch onhoudbaar.»

MARKT

Veto: Wat is er dan fout aan het huidige systeem?

De Cauter: «Het gaat om een heel simpel mechaniekje van het neoliberalisme dat voortdurend wordt toegepast, namelijk socialisering van de kosten en privatisering van de winsten.»

«Een voorbeeld: wij hebben als Belgische belastingbetaler in de kerncentrales

geïnvesteed. Die zijn in de jaren '80, toen alles verkocht moest worden, geprivatiseerd voor een zacht prijsje. Electrabel is intussen een Franse holding, die onze energiebelangen niet dient, maar wel met gigantische winsten gaat lopen en weigert daar een rechtvaardige belasting op te betalen.»

«De mechaniek is ook toepasbaar op zaaigoed, een belangrijk symbolisch maar ook letterlijk voorbeeld. De mensheid heeft eeuwenlang gewassen gecultiveerd en veredeld. Vandaag de dag laten een paar genetische modificaties een bedrijf toe een gewas te patenteren. Zo wordt de kostprijs van alle kennis die door de eeuwen heen in - bijvoorbeeld - een aardappel en zijn variëteiten is vastgelegd, geprivatiseerd.»

«Het directe gevolg van deze economische onhoudbaarheid manifesteert zich op sociaal vlak in een toenemende ongelijkheid die de maatschappij dualiseert. Zeker in de VS, waar mensen door de bankencrisis uit hun huis gezet zijn, is de sociale situatie zeer schrijnend.»

Decreus: «Met betrekking tot sociale rechtvaardigheid is de doorgedreven privatisering op politiek-filosofisch vlak een fundamenteel democratisch probleem. De wet van vraag en aanbod is geen democratische wet, de markt runt de samenleving.»

ZWIJGPLICHT

«Wat je bij de banken daarvan ziet is een compleet gebrek aan transparantie. Zij speculeren met ons geld, maar zijn tegenover niemand verantwoording verschuldigd. De

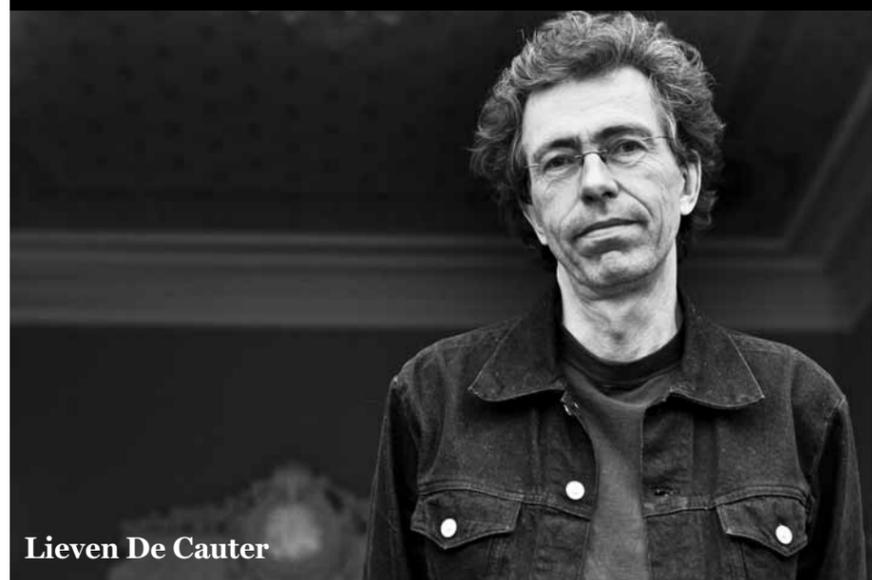
werknemers hebben een zwijgplicht en mogen niet uitleggen waarmee ze bezig zijn. Iedere vorm van transparantie en aansprakelijkheid wordt er geweigerd, terwijl het juist de banken zijn die de crisis in de eerste plaats hebben veroorzaakt.»

Veto: Wat zou u tegen de student willen zeggen? Moeten we op straat komen?

Decreus: «Ja, en niet enkel de student. De analyse van Hessel in zijn boek *Indignez-vous* is juist. We zijn de democratische en sociale strijd die we sinds 1789 voeren op de helling aan het zetten. Elk regime - dictatuur of democratie - heeft de steun van haar bevolking nodig. Mensen moeten zich bewust zijn van de macht die ze hebben, en niet van de onmacht die ze denken te hebben.»

De Cauter: «Dat zou fantastisch zijn. Maar de studenten, en wij allen, voelen nog niet genoeg dat de economische crisis ons bedreigt. Er is een ongelofelijke ideologische en maatschappelijke strijd aan de gang tussen de politiek die probeert de Eurozone en de welvaartsstaat te verdedigen en de markten die tegen die constructie speculeren. De logica van het neoliberalisme gaat daarbij rustig door: de verliezen van de banken worden gesocialiseerd om de banken overeind te houden, en de staatsschuld die daarbij ontstaat moeten wij ook weer ophoesten. Het neoliberalisme is een vorm van georganiseerde diefstal van de belastingbetaler, terwijl bedrijven, KMO's, multinationals nauwelijks belastingen betalen. Diefstal zeg ik.»

"Neoliberalisme vorm van georganiseerde diefstal"

Lieven De Cauter

Bas Van den Bogaert

Thomas Decreus

"Algemene eisen voor een algemeen probleem"

Bas Van den Bogaert

Occupy Wall Street

"Occupy Wall Street" begon op 17 september met een demonstratie voor het beursgebouw in New York. "We hebben een economie door en voor de mensen nodig, niet door en voor de rijken," aldus een van de honderden demonstranten. Een aantal dagen later werd het nabijgelegen Zucotti Park met tenten overspoeld. #OccupyWallStreet begon ook een online leven.

Op 1 oktober vond er een bezettingsactie plaats op Brooklyn Bridge, die door de massa-arrestatie van een 700-tal demonstranten werd beëindigd. Met de slogan "we are the 99%" klaagden de demonstran-

ten de economische ongelijkheid aan. In de afgelopen dertig jaar zijn de inkomensverschillen er veronderdverdigd. De "mars van de 700" bezorgde de beweging voor het eerst massale media-aandacht, wegens een hardhandig optreden van de ordediensten.

Snel volgden doorheen heel de VS, in steden als Boston en Chicago, gelijkaardige protesten. Acties van de politie, die in Seattle pepperspray gebruikte tegen een 84-jarige vrouw en aan the University of California om een vreedzaam studentenprotest te verdrijven, zorgden voor ophef. (LDJ)

Occupy UK

In Londen sloegen honderden manifestanten hun tenten op voor het plein van de bekende St Paul's Cathedral. Het gebouw werd daardoor dagenlang gesloten uit veiligheidsoverwegingen. Toen de politie het plein wilde ontruimen, verbood de kanunnik dat. Zijn tussenkomst zorgde voor tweedracht tussen progressieve en conservatieve geesten binnen de Anglicaanse Kerk. Dat resulteerde in het ontslag van zowel de kanunnik als de door de koningin benoemde deken.

De manifestanten zelf ondervinden ook weerstand. Enkele Britse kranten filmden

hun tenten met warmtecamera's en meenden zo te hebben ontdekt dat er slechts in 10 procent van de tenten geslapen werd. Maar die bevindingen werden fel bekritiseerd door de manifestanten, die claimden dat de camera's verkeerd waren afgesteld.

Er worden ook pleinen bezet in andere Britse steden. Op de markt van Nottingham staan er vijftig tenten naast de kramen van de kerstmarkt.

Een van de kampeerders is de 21-jarige student Steve. Toen hij het kamp vier weken geleden bemerkte, ging hij om meer uitleg vragen. Hij kon

zich meteen vinden achter de idee van de bezetting en hij voegde zich bij het protest. "En ik blijf tot het einde. Onze beweging groeit elke dag, dus ik geloof dat we ons doel kunnen bereiken."

Daar denkt de 26-jarige voorbijganger Chris anders over. "Ik steun de ideeën, maar het zal niets uithalen. Ach, zolang het protest niet gewelddadig wordt en het geen extra politiekosten met zich meebrengt, heb ik er geen problemen mee."

Plots komt er een koppel tussenbeide: "Wat is dit? Ik zag het op het nieuws. Gaat het over belastingen? Wij gaan akkoord." Het moge duidelijk wezen: Wall Street is vooralsnog geen Tahirplein. (JC)

Taboe (4) | "Mijn naam is Karel en ik ben seksverslaafd"

In deze reeks wordt tweewekelijks een taboe doorprikt. Hoewel er over seks bijna geen taboes meer bestaan, zijn er toch nog enkele zaken waar je niet mee te koop loopt. Seksverslaving is zo'n zaak. Karel en Martijn vertellen over hun verslaving en hun herstel.*

MARGOT HOLLEVOET

"Mijn naam is Karel. En ik ben een seksverslaafde in herstel. Ik ben geboren in een dysfunctioneel gezin. Mijn vader was verslaafd aan alcohol, mijn moeder aan de pillen. Ik

"Ik kan elke dag hervallen"

heb een eenzame jeugd gehad. Al was die ongelukkige jeugd niet de reden van mijn verslaving."

"Zoals elke jongen leerde ik masturbatie kennen aan het begin van mijn puberteit. Voor mij was dat een vlucht uit de werkelijkheid. Ik deed het vier à vijf keer per dag. Nu besef ik dat ik vanaf de eerste keer verslaafd was. Op mijn negentiende ontdekte ik dan

ook nog porno. Nu klinkt dat vreemd, maar het was toen moeilijk te vinden. Porno was een brandstof voor masturbatie, ik heb er ongeveer 6.000 euro aan verspild."

"Op mijn twintigste leerde ik een jongen kennen en we begonnen een relatie. Naar de buitenwereld toe leek die heel stevig. Maar dat was maar uiterlijke schijn. Mijn vriend was alcoholverslaafd, onze relatie was er een van misbruik. Toen we uit elkaar gingen, ben ik gevluht voor de eenzaamheid door veel te vrijen. In sauna's, op parkings, in *dark rooms*. In de homowereld zijn er veel plaatsen waar je terecht kan voor onenightstands."

IMPOTENT

"Na een tijdje ging ik in het buitenland naar sauna's omdat ze daar langer open mochten blijven. 24 uur lang bleef ik daar soms. Ik ben toen impotent geweest voor drie dagen,

maar ik had nog steeds seks nodig. Zelfs toen ik met een man in een park bezig was, terwijl er kinderen vlakbij aan het spelen waren, kon ik niet stoppen."

"Een seksverslaving is niet leuk, ook al lijkt het zo. Mijn hele leven is verwoest. Ik was failliet, had niet gestudeerd. Ik heb mijn dromen en ambities niet kunnen waarmaken. Ik heb jarenlang gebroken met familie en vrienden, uit angst om betrapt te worden. Ik heb op mijn tiende een ander kind aangerand, met die schuld en schaamte moet ik nog steeds leven. Ik heb een seksueel overdraagbare aandoening. Gelukkig geen aids, maar het had wel gekund. Twee keer heb ik een zelfmoordpoging ondernomen."

"Vijf jaar geleden heb ik hulp gezocht en therapie gevolgd. Daardoor besefte ik dat ik oogkleppen op had, dat de hoeveelheid seks die ik had niet noodzakelijk was om te leven. Ik heb het proberen goed te maken met mijn slachtoffers, mensen die

ren progressief. Ik had meer en extremere gedachten nodig om dezelfde roes te bereiken. Ook de porno die ik bekeek moest steeds agressiever. Er is niets dat ik niet gezien heb: seks met dieren, met kinderen, verkrachtingsscènes..."

VIAGRA

"Ik dacht dat ik gelukkig was. Als student had ik veel vriendinnen, die ik allemaal bedroog. Zelfzeker was ik niet, dus dronk ik me moed in. En dan was ik te dronken om nog iets te doen. Op mijn 24ste ontdekte ik de rosse buurten. Ik was direct verslaafd. Op de duur ging ik meerdere keren per week. Ik schat dat ik zo'n 65 prostituees bezocht heb. Viagra hielp mijn verslaving. Ik nam soms zeven pillen op een paar uur tijd. En dan zit je dagenlang met een erectie."

"Ik ben misbruikt als kind, door een pater. Dat heeft mijn kans op een normale intimiteit kapot gemaakt. Toen ik zeventien was, heb ik zelfs mijn toen veertienjarige

"Seksverslaving is een ziekte van het ego"

ik zowel rechtstreeks als onrechtstreeks geschaad heb met mijn verslaving. Seksverslaving is een ziekte van het ego. Ik ben per definitie machteloos. Daarom heb ik nooit meer seks, anders kan ik er niet mee ophouden. Spiritualiteit helpt mij daarbij, ik geef me over aan iets hogers."

LUST

Ook Martijn was verslaafd aan seks. "Ik ben ziek. Verslaafd aan lust noem ik het. Lust is de manier waarop ik naar vrouwen kijk, hoe ik neem en niet geef, hoe ik seksuele fantasieën en gebeurtenissen herbeleef. Jaren heb ik geprobeerd om mijn verslaving te stoppen. Maar lust was de sluipschutter die ik niet kende. Sexaholics Anonymous (SA) heeft me daarbij geholpen."

"Net zoals Karel was ik verslaafd aan masturberen vanaf de eerste keer. Zes à zeven keer per dag masturbeerde ik, zelfs toen ik een wonde op mijn penis had. De fantasieën die daarbij kwamen kijken wa-

rus misbruikt. Mijn heel leven is stuurloos geweest. Ik heb twaalf jobs in vijftien jaar tijd gehad. Ik ben vijftien keer verhuisd. Ik heb al mijn geld opgemaakt aan seks. Zelfs toen de gevangenis dreigde, vond ik dat niet erg. Dan kon ik aan mijn herstel werken. Drie maanden heb ik afgekickt, in Amerika. Terug in België ben ik direct naar de hoeren gegaan."

"Nu volg ik therapie en sessies bij de SA. Ik heb een zekere gemoedrust gevonden. Vaste relaties lukken mij nog niet, seks komt nog altijd op de eerste plaats, niet de persoon zelf. SA helpt mij om dat te veranderen. Ik kan elke dag hervallen. Ik lever elke dag een gevecht om dat niet te laten gebeuren, met de hulp van vrienden, mijn sponsor en de twaalf stappen van de SA."

*Deze namen zijn fictief

Voor meer informatie over seksverslaving kan u terecht op www.sexaholicsanonymous.be

Duurzame catering bij Alma?

Alma geeft in haar beleidsplan aan meer inspanningen te willen leveren op het gebied van duurzame voeding. Er wordt onder meer nagedacht over een samenwerking met Vredeseilanden.

ELS DEHAEN

Kristof Huyghe, productverantwoordelijke bij Alma: "Alma doet op dit moment reeds inspanningen om haar ecologische voetafdruk te verkleinen. Zo wordt al het afval gerecycleerd door een bedrijf dat het verwerkt tot biomassa. Maar natuurlijk zijn we als bedrijf vooral bezig met voeding, en daarom willen we Vredeseilanden consulteren om te zien hoe we onze maaltijden duurzamer kunnen maken."

Vredeseilanden biedt sinds 2009 trajectbegeleiding aan grootkeukens om de overschakeling naar een meer duurzame catering te ondersteunen en te vergemakkelijken. Anne Martens van Vredeseilanden: "We kozen bewust voor grootkeukens. Bedrijven of organisaties kunnen een maatschappelijke rol opnemen. Je kan onmiddellijk op grote schaal sensibiliseren en een groot publiek bereiken. Bovendien wijzen onderzoeken uit dat 39% van de maaltijden buitens-

huis worden gegeten, waarvan 35% in besloten gemeenschap, zoals bijvoorbeeld een bedrijfsrestaurant."

Wat is duurzame catering eigenlijk? Martens: "Duurzame voeding bestaat uit tal van elementen. Een van de zaken die wij grootkeukens adviseren, is de vermindering van de vlees- en visconsumptie. Dat heeft een enorme impact op onze ecologische voetafdruk. 33% van die voetafdruk halen we uit voeding, waarvan 50% door het eten van vlees en vis. Daarom willen wij de portie vlees per maaltijd aanzienlijk verminderen, of opteren voor vegetarische maaltijden. Mensen staan vaak nog sceptisch tegenover vegetarische maaltijden, maar we bieden de grootkeukens recepten aan waarmee ze aan de slag kunnen."

"Daarnaast werken we met seizoensproducten, die we lokaal proberen aan te kopen, om de milieubelasting die vervoer met zich meebrengt zo laag mogelijk te houden en om zeker te zijn dat

de producenten een eerlijke prijs krijgen. Waar mogelijk promoten we het gebruik van biologische producten."

GOEDKOOP

Gaat een overstap naar duurzame catering niet gepaard met een prijsverhoging? Martens: "Niet noodzakelijk. Het gebruik van fairtrade producten is een meerkost, maar dat wordt gecompenseerd door het aankopen van seizoensproducten, wat goedkoper is. Andere proefprojecten hebben al aangetoond dat soep bijvoorbeeld 100% biologisch geproduceerd kan worden zonder dat de prijs omhoog gaat."

Hoe gaat die samenwerking met grootkeukens dan in zijn werk? Martens: "Bij onze projecten werken we altijd met mensen die dagdagelijks in het bedrijf actief zijn, omdat zij de noden van het bedrijf het best aanvoelen. Als je de werknemers een plaats geeft in het verhaal, ondervinden we meestal dat zij zeer positief staan ten opzichte van het project. Ze willen uit een soort beroepsfierheid graag nieuwe dingen uitproberen."

GEPEST IN SEVEN OAKS EN BUITENGEGOOID IN HdR OMDAT ZE HOMO ZIJN.

Homodiscriminatie onder studenten

Flikker! Janet! Chocostoemper! U hoort het ons niet roepen, maar toch zijn er nog heel wat homoseksuelen die zulke verwijten wel naar het hoofd geslingerd krijgen. En bij verwijten blijft het niet altijd, ook van fysieke pesterijen worden holebi's het slachtoffer. Zo getuigt Steven*, een 19-jarige student architectuur, over wat hij een paar weken geleden meemaakte toen hij op stap ging in Leuven.

FRANK PIETERMAAT

"Dinsdagavond waren enkele vrienden en ik in *Seven Oaks*, een feestzaal geroemd voor haar beestachtige feestjes en zelf een van mijn favoriete feestplekken," begint Steven zijn verhaal. "Ik sta wat te dansen tot plots iemand pijpbewegingen begint te maken in mijn richting. Ik kijk hem met een opgetrokken wenkbrauw aan om hem duidelijk te maken dat ik niet snap wat hij bedoelt en negeer hem."

"Alle homo's moeten verstoten worden."

"Als ik even later de trappen naar de toiletten op ga, zie ik hem aan een urinoir staan," vervolgt Steven. "Als hij me ziet, wijst hij me erop dat 'de wijventoiletten hiernaast zijn.' Ik weet niet meteen gepast te reageren en wil al zeker niet naast hem gaan plassen, dus ga ik naar een zittend toilet en trek de deur toe. Na enkele seconden krijg ik een natte wc-rol tegen mijn nek gepetst. Een seconde erna een glas lauw bier. Enkele tellen sta ik aan de grond genageld, doe ik mijn rits dicht,

duw de deur open en tref een verlaten toilet aan."

STEEGJE

"De zin om te feesten verdwijnt en ik ga naar buiten. Daar merk ik meteen dat hij ook buiten zit," zegt Steven. "Hij zit tussen een tiental vrienden, waarschijnlijk te vertellen over hoe briljant zijn ontdekking was dat je bierglazen ook als vuistbijlen kunt gebruiken om de homo(seksuele) sapiens uit te roeien. Een van mijn vrienden

spreekt hem aan om te vragen wat precies zijn probleem is, maar hij trekt zijn schouders op alsof hij niet weet wat er gebeurd is."

"Ik kon me haast niet meer inhouden. Na zijn discriminatie, bier- en papierverspilling, kon zoveel schijnheiligheid er niet meer bij, dus draaide ik mij om en wandelde zijn richting uit. Ik vraag hem en zijn vrienden of ze iets tegen homo's hebben waarop een van de kerels recht veert en naar me toekomt als vertegenwoordiger

van de groep. Hij beweert van niet en gidst me naar het uiteinde van de steeg. Achter me hoor ik hem nog zeggen dat ik de dag erna maar lekker moet gaan shoppen op de Meir."

"We verzamelden dan maar met ons groepje vrienden buiten en ik vertel hen wat er gebeurd is," vervolgt Steven. "De

Bij het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding werd vorig jaar in het jaarverslag sterk gefocust op discriminatie omwille van seksuele geaardheid. Opvallend is daarbij vooral de onderrapportage van zulke voorvallen. In 2010 werden bij de Belgische parlements in totaal slechts vier zaken van

"Bierglazen als vuistbijlen om de homo(seksuele) sapiens uit te roeien"

jongens in kwestie had blijkbaar zijn laatste woorden nog niet gezegd. Hij kwam nog doodleuk vertellen dat hij vond dat alle homo's verstoten moesten worden. Het werd er niet veel beter op toen zijn vrienden mij vertelden dat hij nog zeer nuchter was. Een avond die in mineur eindigde. Ik wil hier zeker geen vingers mee wijzen, maar gewoon besef oproepen."

HOMOBAR

Wat Steven overkwam, is echter geen alleenstaand geval. Onlangs deed zich ook een vorm van homonegativiteit voor in het Huis der Rechten. Dries* had die avond een jongen leren kennen die hij in HdR kuste. Toen werden zij verzocht de fakbar te verlaten omdat ze 'zulke dingen daar niet moeten hebben en het geen homobar is'. HdR laat weten het voorval ten zeerste te betreuren en excuses werden aangeboden.

homofob geweld ingediend. Ook door politiediensten werden relatief weinig gevallen van homofob geweld geregistreerd ten opzichte van wat werkelijk gebeurt.

Toch blijft de drempel om zelf zulke voorvallen te melden bijzonder hoog. Buitenlands onderzoek toont aan dat tot gerechtelijke stappen tegen de agressor slechts weinig voorkomen. Factoren als angst voor victimisatie, schaamte en trots zijn bepalend voor het feit dat slachtoffers van discriminatie en haatmisdrijven zelden klacht indienen. Die angst heeft waarschijnlijk tot gevolg dat het aantal meldingen van discriminatie en haatmisdrijven relatief laag en min of meer constant zijn. Tekenend hiervoor is eveneens dat men bij de Leuvense politie zulke klachten quasi nooit ontvangt.

*Steven en Dries zijn fictieve namen.

Fietsvakken | Remedie tegen wildparkeren

In Leuven heerst een zeker je-m'en-foutisme tegenover het parkeren van fietsen. Een mens verongelukt haast over het kluwen van fietsen op de Leuvense trottoirs, en wie 's morgens de fiets neemt, trekt het best een extra kwartiertje uit voor een spelletje fietsenmikado. De stad Leuven werkt aan een oplossing.

JAANA HOMBROUX

De stad Leuven lanceerde onlangs een proefproject met fietsparkeervakken. De fietsvakken, grote rechthoeken die op de straat worden geverfd, vormen een alternatief voor het klassieke fietsenrek. Het idee komt overgewaaid uit Nederland, waar men al langer experimenteert met eenvoudige fietsparkeerplaatsen. Daar worden fietsvakken vooral gebruikt op plaatsen waar mensen hun fiets maar even willen stallen, bijvoorbeeld voor een winkel.

Het aantal fietsers in Leuven is enorm. Dat leidt soms tot chaos en hectische toestanden. Daarom heeft de stad besloten om fietsvakken uit te testen op twee verschillende plaatsen: in de Parijsstraat en in het midden van de Oude Markt. De stad hoopt zo weer wat orde te creëren en de hinder voor andersvaliden en voetgangers te beperken. Dat is een nobel streven, maar werkt het ook?

CHAOS

Elke Franchois, medewerker van Mobiel 21 (*Beweging voor duurzame mobiliteit, red.*), denkt alvast van wel. "Toen er nog geen parkeervakken waren, werden fietsen vaak lukraak in de straat neerge-

poot", zegt Elke. "Dat is soms hinderlijk voor andere fietsers, voetgangers en rolstoelgebruikers. De fietsparkeerstrook brengt structuur in de chaos. Er wordt duidelijk aangegeven waar mensen hun fiets het best kunnen plaatsen. Zo blijft de overige ruimte vrij."

"Het fietsvakkenproject geeft aan dat de stad Leuven verplaatsingen per fiets ondersteunt. Het project moedigt mensen aan om hun fiets in de buurt van de winkel of de broodjeszaak te parkeren, maar op een geordende manier", stelt Elke. "Daarnaast krijgen fietsers nu visueel meer aandacht. De vakken vallen immers erg op."

"Toch blijven vaste fietsenstallingen ook nodig", vervolgt Elke. "Iemand die zijn fiets voor langere tijd parkeert, verlangt meer veiligheid voor zijn fiets en wil hem ergens aan vastmaken of gewoon binnenzetten. Dat geldt vooral voor fietsen in de woon-, werk- en schoolomgeving of aan het station."

PLEINVREES

Wij maakten een mooie herfstwandeling en besloten de fietsvakken zelf van naderbij te gaan bekijken. De Oude Markt ligt er verlaten bij en het gigantische fietsvak is leeg. Een klein em-

pirisch onderzoek wijst uit dat elders op de Oude Markt wel in groten getale wordt geparkeerd. Vensterbanken en bomen zijn het populairst, een enkele keer ook De Kotmadam. Hoe komt het dat niemand op de juiste plaats parkeert? Misschien omdat het fietsvak reusachtig is, pal in het

midden van de Oude Markt ligt en een potentiële parkeerder dus enige pleinvrees moet overwinnen?

We observeren een student die het toch waagt zijn fiets in het vak te stallen. Een durver! We zetten onze tocht verder en merken dat in de Parijsstraat wel massaal

in het fietsvak geparkeerd wordt. Wanneer we huiswaarts keren en nog een stiekeme blik op de Oude Markt werpen, zien we dat onze eenzame parkeerder plots op heel wat navolging kan rekenen. Blijkbaar moet de eerste zijn angst overwinnen, en dan volgt de rest vanzelf.

"De fietsparkeerstrook brengt structuur in de chaos"

(vervolg p.1)

POLITIEK OPBOD

Volgens meerdere stemmen kan het voorstel van Tobback tot meer onveiligheid leiden. Zowel Carl Devlies (CD&V) als Luc Ponsaerts (Open Vld) claimen dat het sluitingsuur tot een plotse toevloed op de straten zou leiden. Volgens Devlies zou er meer

ten om elk café afzonderlijk te controleren. We kunnen niet van elke overtreder onderzoeken in welk café hij teveel alcohol heeft gekregen. De horecabazen zullen ook zelf inspanningen moeten leveren,” aldus Tobback.

Dat hij electoraal gewin op het oog heeft, ontkent de burgemeester formeel. “Het is een acuut probleem waar ik tegen optreed.”

“Overgrote meerderheid bewoners pro sluitingsuur”

bingedrinken plaatsvinden. Tobback betwijfelt dat echter. “De feiten worden steeds erger. Leuven trekt blijkbaar mensen aan die geen goede bedoelingen hebben. Als het sluitingsuur wordt ingevoerd hebben zulke mensen geen reden om naar Leuven te komen.”

Ponsaerts stelt dat de burgemeester nu reeds alle middelen in handen heeft om de problemen aan te pakken. “De vergunning van specifieke cafés kan al ingetrokken worden. Het is de taak van de politie om op te treden wanneer het misloopt.”

“De politie moet inderdaad optreden. Toch ga ik niet alle politiemiddelen inzet-

Tobback trekt op zijn beurt de motieven van de tegenstanders in twijfel. “Een Luc Ponsaerts bestookte mij vroeger met mails toen hij niet kon slapen door de overlast. Wanneer hij in naam van de vzw Oude Markt spreekt, moet er plots veel meer kunnen.” Ponsaerts reageert boos: “Ik ben al dertig jaar tegen overlast. De burgemeester wil de zwarte piet gewoon doorschuiven naar de horeca. Als hij na zeventien jaar burgemeesterschap nog geen oplossing heeft voor geweld in het uitgaansleven is hij maar een magere burgemeester. De problemen zullen niet opgelost worden door het sluitingsuur.

Het licht gezien, waarde discipel?

We zoeken schrijvers, fotografen, tekenaars, nalezers en vooral maagden uit de hemel. Redactievergadering is elke vrijdag om 16u00 op 's-Meierstraat 5. Of mail als de bliksem naar veto@veto.be.

Doe de groententas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

REACTIES

CARL DEVLIES
staatssecretaris van fraudebestrijding en lijsttrekker voor de CD&V in 2012
“Er moet een globale oplossing gevonden worden voor het probleem. Leuven is een bruisende stad waarin

je je moet kunnen ontspannen. Overlast moet streng aangepakt worden door de politie en zelfs het parket maar wij zijn tegen een algemene maatregel als het sluitingsuur. Je moet de problemen gericht aanpakken.”

LUC PONSAERTS
Open Vld
“De burgemeester duwt de café-uitbaters onterecht in de verdomhoek. Er zijn misschien rotte appels in de mand maar op deze manier wordt iedereen over dezelfde kam geschoren. In Leuven zijn er 50.000 studenten op 98.000 inwo-

ners. Daarom moeten er afspraken gemaakt worden met het stadsbestuur, de horecazaken, de politie en de studenten. Tobback treft zelf schuld hij is al zeventien jaar burgemeester. Als hij op die tijd niet voor een geordend uitgaansleven kan zorgen, heeft hij ook zelf gefaald.”

SAID EL KHADRAOUI
Leuvens gemeenteraadslid en partijgenoot van Louis Tobback (sp.a)
“Ik ben tegen een algemene maatregel als het sluitingsuur. Er zijn inderdaad problemen, maar mensen moeten kunnen blijven uitgaan. Specifieke cafés waar

er problemen zijn moeten dan ook aangepakt worden. Ik snap wel dat de burgemeester zo'n idee lanceert. Het is zijn taak om de orde te handhaven en men kan hem niet verwijten dat hij actie onderneemt. We kunnen over het idee discussiëren maar ik ben ertegen gekant.”

LUK BELLENS
N-VA

“De problemen lijken elk jaar erger te worden. Wij zijn bereid de discussie over iedere mogelijke maatregel te voeren, ook over een sluitingsuur. Toch

lijkt ons

een korte, krachtige campagne, met eventueel politiepatrouilles in burger, te kiezen. Zulke acties zullen inderdaad geld kosten maar dat is dan maar zo. Er moet uiteindelijk een oplossing komen.”

STIJN BECKX
Groen!

“Groen! is tegen een algemeen sluitingsuur. Leuven is een bruisende studentenstad die bekend staat om haar uitgaansleven, en dat moet zo

blijven. De burgemeester stelt dat er problemen zijn met specifieke cafés. Er moet dan ook met die cafés naar een oplossing gezocht worden. Als dat niet lukt moeten specifiek deze zaken aangepakt worden.”

HAGEN GOYVAERTS

Vlaams Belang
“Het sluitingsuur is geen goede oplossing maar wel het laatste redmiddel. De overlast in de binnenstad is niet alleen de fout van de horeca zoals Tobback beweert. Toch moet er een

beter evenwicht gevonden worden tussen de noden van de bewoners en die van de horeca. De horeca moet leren aanvaarden dat ook de bewoners in het stadscentrum recht hebben op een leefbare buurt.”

CulKal

Maandag 28 november

My Brightest Diamond + Support
Concert - 20u30 in STUK (www.stuk.be)

Het Portret van Dorian Gray door Theater Artemis
Theater - 20u30 in STUK (www.stuk.be), ook op dinsdag

Hoe vrij is het academisch onderzoek?
(Ongehoord)
Lezing - 20u in STUK (www.stuk.be)

Di 29 november

Music was my first love door Stijn Van de Voorde en Otto-Jan Ham
Theater - 20u in Schouwburg (www.30cc.be)

Woe 30 november

Middle East door LOD/Frank Nuyts, Philippe Blasband & Johan Dehollander
Theater - 20u30 in STUK (www.stuk.be), ook op donderdag

Jazz 'n' Words

Jazz/literatuur - 20u30 in Minnepoort (www.30cc.be)

Do 1 december

I Muvrini
Concert - 20u in Schouwburg (www.30cc.be)

Zat 3 december

Finale Rockvonk
Concert - 17u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Zon 4 december

Mojostar - Jazz op Zondag
Concert - 21u in STUK (www.stuk.be)

Dança Brasileira! Het Vlaams Radio Orkest en Fabio Caramuru, Alexander Gurning en Brussels Philharmonic
Concert - 15u in Schouwburg (www.30cc.be)

Cassé door een nuchtere bril

Veto wordt vaak aanzien als een ivoren toren vol intellectuelen. De realiteit is anders. Wij zijn een bende dronkaards die de hele dag naar de feestschijven van RGR FM luisteren. Tweewekelijks testen wij ook een drankspel uit. Dat is immers moderne onderzoeksjournalistiek. Deze week: Poker, het aloude kaartspel, maar dan met een serieus drankgeurtje eraan.

WIM DEHAEN

Wij pleiten voor een gezonde geest in een gezond lichaam. Wij eten tofu en yoghurt en voelen ons schuldig elke keer wanneer we frietjes met een dikke kwak mayo gaan bijhalen in de Alma. Wij onthouden ons van kankerwekkende en verslavende solventen zoals alcohol. Wij melden illegaal gokken meteen aan de kansspelcommissie. Maar wat we onlangs meemaakten, kan geen enkele holistische meditatietherapeut meer goed maken.

De avond begon nochtans met een constructief, ingetogen moment. Met een onbenevelde visie speelden de deelnemers als volwassen heren onderling een potje Jenga. Door verfijnde verplaatsingen van de houten blokjes wisten ze de zwaartekracht te tarten en op esthetische wijze de steeds wankeler wordende toren naar nieuwe fysieke en architectonische hoogten te doen rijzen.

NACHTMERRIE

Hierna begon echter de vreselijke nachtmerrie: een spelletje drankpoker werd ingezet. De regels zijn vergelijkbaar met het gekende kaartspel met als verschil: de inzet bestaat uit slokjes drank. Enkele spelers vulden hun bekken met appelfenever, maar een overmoedige enkeling achtte het een goed idee om het spel met whiskey te spelen. Ook werd er beslist dat men zich opnieuw kon inkopen door op één been luidkeels een liedje te zingen. Is het verbazingwekkend dat deze regel pas tijdens het spel tot conceptie is gekomen?

De excessen die hierna plaatsvonden zijn niet in woorden te vatten. Inzetten van 11 slokken passeerden routineus, een failiete deelnemer bracht een uitgebreide versie van "Stayin' Alive" ondanks het feit hij maar twee woorden van de tekst kende. Later wist dat individu wel de obscurste verzen van "Fout Ventje" te reciteren. Was het een teken dat de meest passerende hand uit twee azen bestond, door de kenners ook wel Alcoholics Anonymous genoemd? Een speler merkte tussen zijn vele all-ins op: "Ik drink om de

tijd te verdrijven". Wij doen aan liefdadigheid om de tijd te verdrijven.

ONHEILIG

Nu de deelnemers overdreven volgetankt waren, was het ogenblik aangebroken om te controleren of ze naast hun waardigheid ook hun Jenga-vaardigheden kwijtgespeeld waren. Toen een speler de imponerende houten stapel zag, werd hij zo moedeloos dat hij

De excessen die hierna plaatsvonden zijn niet in woorden te vatten

de blokjes als een ware toren van Babel met de grond gelijk maakte. Andere spelers vonden hernieuwde moed, en probeerden het nogmaals. Als bij wonder bleken hun stapelkunsten onaangetast. Hun handen, bezeten door de drankduivel, trilden niet meer als voorheen. Met een onrustwekkende precisie herschikten ze de staafjes in een occult patroon, terwijl ze onheilige wartaal uitsloegen zoals "Speel dan toch een plaatje van Michael Jackson!"

Hierna was het hek helemaal van de dam. Zonder enige weerstand werden de foutste meezingers schaamteloos op de playlist gegooid en met volle borst gezamenlijk meegeschreeuwd. Het leek wel een nacht die u normaal alleen in films ziet. In het holst van de nacht kwam een van deze hopeloze sujetten nog terug naar de speelzaal omdat hij niet in staat was zijn woonst te lokaliseren ten gevolge van zijn vergevorderde dronkenschap. Dat is waarom God Rome in brand heeft gestoken.

Kenji Verstappen

KringKal

Woe 30/11 Nederlandstalige fuif Politika @ Albatros

Don 1/12

Out of your Element TD NFK + Historia @ Albatros
D(ü)rum and Bass TD Psychologische Kring @ Lido

Di 6/12 Comedy Night met Bert Gabriëls, Thomas Smith, Seppe Torremans, William Boeva @ PDS

LOKOmotion | Evaluatie

De meeste reacties op het jaarlijkse studentenfeest LOKOmotion zijn positief. Toch is hier en daar wat kritiek te horen. De opkomst was lager dan verwacht en de promocampagne liep absoluut niet gesmeerd. Een evaluatie, gepubliceerd nog vóór LOKO het evenement zelf evalueert.

WOUTER GOUDESEUNE EN FRANK PIETERMAAT

Overall feest voor slechts 5 euro, dat is het idee achter LOKOmotion. Maar de grote stormloop bleef uit. Logisch, want niet alle kaarten waren verkocht. Een paar honderd kaarten op een totaal van 6000 gingen de deur niet uit. Eén van de redenen is allicht dat een of andere flauwe plezante de nacht voor LOKOmotion een groot aantal affiches overplakt heeft met "afgelast". LOKO probeerde het gerucht snel de kop in te drukken. Vooral Facebook werd gebruikt om duidelijk te maken dat het evenement wel degelijk doorging.

Volgens Jeff Bortels, kringcoördinator van LOKO, was dat zelfs de belangrijkste reden waarom niet alle kaarten verkocht zijn. Nochtans is de promocampagne van LOKO ook een week te laat gestart. De reden? Ieder jaar laat LOKO een vrijwilliger de affiches ontwerpen. Die persoon heeft zich niet aan de deadline gehouden. Daardoor zat LOKO met de gebakken peren. Toch treft LOKO als verantwoordelijke van het gebeuren zelf enige schuld. "Volgend jaar zal er waarschijnlijk een contract af-

gesloten worden met een professionele ontwerper om dergelijke problemen te vermijden", aldus Jeff. Alexander Hamels, preses van VRG, ziet nog een andere reden voor de mindere kaartenverkoop: "Ik heb heel weinig affiches gezien en volgens mij zijn er geen flyers uitgedeeld. Het grote probleem daarbij was ook dat men te veel met het idee zat dat een succesformule zichzelf automatisch herhaalt. Dat is echter niet zo, er moet gewerkt worden om zo iets telkens opnieuw te kunnen realiseren."

LAAT OP GANG

Een ander opvallend gegeven is dat het feest overall heel laat op gang kwam. Er was bijvoorbeeld veel meer volk in Musicafé rond vier uur 's nachts dan om 1 uur. Thomas Devroe, preses van Ekonomika, merkte deze trend ook op in Alma 2. "Het feest kwam maar gezapig op gang. Uiteindelijk raakte de Alma wel goed gevuld." In de Rumba en bijhorende Popclub zat het dan weer wel stampvol. "Vroeg op de avond was er inderdaad niet heel veel volk, maar uiteindelijk liep het bij ons goed vol," zegt preses van Musicologica Niels Decoster. Dat vond ook Laura Geerts, voorzitter van KoCo Letteren

en zaalverantwoordelijke die avond. "Wij hebben meermalen het gevoel gehad dat we geen mensen meer mochten toelaten, want soms was er echt gewoon te veel volk."

Dat hangt waarschijnlijk samen met de tendens om minder te drinken op fuiven. Studenten willen eerst goedkoop indrinken op kot en zakken steeds later af naar de fuifzalen. Hogere prijzen hebben

De grote stormloop bleef uit

waarschijnlijk ook een rol gespeeld in de gedaalde drankverkoop. Waar je vorig jaar 1,5 euro betaalde voor een pint, moest je dit jaar 5 euro neertellen voor 3 bonnetjes. Jeff nuanceert: "Het is een algemene tendens dat er minder gedronken wordt op fuiven. LOKOmotion is zeker geen uitzondering."

FINANCIËEL

Over het financiële plaatje kan nog niet veel gezegd worden. Het zal nog meer dan een week duren voor alle rekeningen binnen zijn. Toch werd de dag na LOKOmotion

gefluisterd dat de winst duizenden euro's lager zou zijn dan begroot. Jeff: "We kunnen echt nog niets meegeven over de cijfers. Het is natuurlijk wel logisch dat de gerealiseerde omzet niet altijd gelijk is aan je begroting. Soms is de omzet hoger, maar soms ook lager."

SUGGESTIES VOOR VERBETERING

Buiten een betere promotie, zijn er nog andere mogelijkheden tot verbetering. "De organisatie zou meer moeten inspelen op de grote namen. Gebruik die om volk te lokken naar de grote zalen. Het lijkt er soms op alsof de Blauwe Kater even belangrijk is voor de organisatie als Alma 2. De Alma heeft nochtans een veel grotere capaciteit," aldus Thomas.

Ook Laura heeft nog iets op te merken: "Dit jaar was het probleem ook dat LOKO de contracten met de zaal en de artiesten regelt. Als zaalverantwoordelijke heb je dus op voorhand geen contact gehad met de technici of de artiesten." De laatste suggestie komt van VRG. "Wat de kaartenverkoop betreft, mag dat gerust meer gecentraliseerd worden met slechts enkele grote verkoopplaatsen," stelt Alexander. "Daarboven kan ook beter gecommuniceerd worden via sociale media waar en hoeveel tickets nog beschikbaar zijn. Maar laten we niet te veel klagen, LOKOmotion is en blijft een succesverhaal. Dat was het ook dit jaar."

MOOSS WORDT 30 JAAR

Over de noodzakelijkheid van kunst(educatie)

Wij hopen onze dertigste verjaardag in stijl door te brengen: sippend aan een cocktail zullen wij met gaarnte veel te dure cadeaus in ontvangst nemen. Mooss dacht daar duidelijk anders over. Met een boek en een debat over kunst en kunsteducatie vierden zij vorige week hun parelen jubileum.

MARIJKE VAN GEEL

“Wat ik wel hoop is dat kunstenaars kritischer worden voor zichzelf. Er wordt te veel en te veel oninteressante kunst gemaakt en je merkt dat het publiek afhaakt.” Wanneer men ons een uitno-

“Moet kunstenaar zich aanpassen aan publiek?”

diging stuurt met dergelijke quote, komende van choreograaf Ugo Dehaes, is onze aandacht meteen gewekt. Mooss is een Leuvense vzw die zich richt op kunst- en erfgoededucatie. De vzw probeert met workshops, vormingssessies en coaching onder andere leerkrachten en zowel kinderen, jongeren, als hun begeleiders warm te maken voor kunst. De organisatie durfde het aan om op zijn verjaardag niet alleen de honneurs waar te nemen, maar stelde zichzelf ook in vraag tijdens een zogenaamd sofagesprek. Door de gevleugelde woorden van de uitnodiging waren onze verwachtingen hooggespannen. Helaas bleven wij achteraf redelijk teleurgesteld achter.

MINIDISCUSSIE

Het uitgangspunt voor de discussie was de uitgave *Kunst over publiek*, een boek dat Mooss liet maken naar aanleiding van haar verjaardag. In dat boek denken

twaalf kunstenaars, gaande van choreograaf Alain Platel tot beeldend kunstenaar Wim Delvoye, na over de invloed van het publiek op kunst en de noodzaak van kunst(educatie). Moeten we mensen echt stimuleren om in contact te komen met kunst of vinden de geïnteresseerden sowieso hun weg? Heeft kunst een taak? Moet kunst toegankelijk zijn?

Deze vragen vormden de leidraad voor het gesprek. Master of Ceremony Annabelle Van Nieuwenhuysse zorgde er min of meer voor dat de vijf gesprekspartners elk hun zegje konden doen. Het debat kwam zeer traag op gang met een eerder saaie opsomming van waar Mooss allemaal voor staat. Wij bleven op onze honger zitten. Iets interessanter werd het echter toen het thema “kunst over publiek” werd aangesneden. De eerder vermelde quote van Dehaes werd aangehaald en zorgde voor een minidiscussie. De hoofdvraag: “Moet de kunstenaar zich aanpassen aan zijn publiek?” werd uiteindelijk negatief beantwoord: het zal altijd een inherente strijd zijn voor de kunstenaar, maar hij moet niet werken voor een publiek maar vanuit zijn eigen creativiteit.

DILEMMA

De tongen kwamen pas echt los bij het onderwerp “doelgroepen”, een term die op weinig bijval kon rekenen. An Olaerts van het kabinet van minister Smet gooide meteen de knuppel in het hoenderhok door te stellen dat kunst toch nog voornamelijk een blank en goedbemiddeld publiek aantrekt. Daar was volgens haar dus nog heel wat werk aan de winkel. Logischerwijs volgt dan echter volgend dilemma: moeten we inspanningen doen door ons aanbod aan te passen aan de verschillende doelgroepen of willen we dat iedereen zijn gading vindt in elke activiteit en moeten we dus drempelgerichter werken? Een vraag waar niet meteen een klaar antwoord op te vinden was.

Michiel Feys

Leuvense kleppers in concert | The Sedan Vault

Jazzmetalact Shining bezocht onlangs het STUK voor een optreden. Voorzagen het voorprogramma: de lokale kleppers van The Sedan Vault. Noem ons chauvinistische varkens, maar wij weten wie we het tofst vonden die avond. Reden genoeg om eens te vragen waar de jongens van The Sedan Vault zich tegenwoordig mee bezighouden.

WIM DEHAEN

Veto: *The Sedan Vault heeft toch wel enige band met Leuven. Verklaar.*

Marius Meeuwis: «We zijn eigenlijk allemaal oorspronkelijk afkomstig uit Sterrebeek, maar gingen in Leuven studeren, bleven hier plakken en vonden vriendinnen uit de streek. We zijn dus allemaal zowat 10 kilometer opgeschoven! Ons repetitiekot is ook ergens in Groot-

“Niet onze prioriteit om fel in the picture te staan”

Leuven, dus dit is echt wel de plek waar we altijd zo'n beetje circuleren.»

SHINING

Veto: *Jullie speelden in het voorprogramma van Shining.*

Marius: «We vinden het echt cool om met Shining te spelen, daar hebben we vroeger zelf veel naar geluisterd. We ontdekten ze zelf als voorprogramma van Jaga Jazzist.»

Frederik Meeuwis: «Momenteel zitten we toch wat tussen 2 albums in, dus het is niet onze prioriteit om fel in the picture te staan. Dan zouden we wel zelf het volk proberen te trekken en kunnen we ook de volledige mengtafel en alle lichten gebruiken. Nu moeten we roeien met de riemen die we hebben. Maar *supporten* is zeker belangrijk! Het is erg interessant om een nieuw publiek te bereiken. Er

zouden in het publiek 50 mensen kunnen staan die ons nog nooit hebben gehoord, die we zo toch kunnen bereiken. Toen we als voorprogramma van Battles speelden, hadden we zeker het gevoel dat ons doelpubliek wel overeenkomt.»

Marius: «Een voorprogramma spelen is trouwens heel nuttig om eens nieuwe nummers te proberen.»

Veto: *Hoe zit het eigenlijk met het nieuwe materiaal?*

Marius: «We zijn nu een jaar terug bezig, want na een album hebben we altijd een rustige periode nodig. Door na te denken over nieuwe geluiden en manieren van spelen, zorgen we ervoor dat een nieuw album niet gewoon hetzelfde wordt als de andere albums maar dan met andere nummers. Na het vorige album hebben we heel lang gezocht, maar nu hebben we echt het gevoel dat we het gevonden hebben en dat de herbronning geslaagd is. Zo hadden we een jaar geleden geen enkel nieuw nummer en nu plots vijf! Hierdoor kunnen de mensen 30 minuten nieuw materiaal horen op

ons optreden. Onze bezetting is trouwens veranderd. We hebben de basgitaar achterwege gelaten en werken nu met synthesizer, gitaar en een nieuwe drummer. Hierdoor zijn de nieuwe nummers iets ritmischer, er zit meer groove in.»

BUITENLAND

Veto: *Jullie zijn het rustig aan aan het proberen in het buitenland?*

Frederik: «Het is echt wel terug van nul beginnen, superfijn om

in een ander land proberen voet aan wal te krijgen. We weten ook, als je nu in Amerika staat komt er geen kat, tenzij je net voor een grote groep speelt. Je moet een publiek opbouwen. Onze internationale shows waren fijn. We krijgen altijd goede reacties, maar de ene keer staat er veel volk, de andere keer minder.»

Marius: «Je moet ook een beetje een publiek creëren. Vaak komt er na een optreden iemand vragen wanneer we terug komen, en een paar maanden later wanneer we terug in de buurt komen spelen, mailen die mensen of ze met hun vrienden mogen komen. Onze gastenlijst daar bestaat vooral uit mensen die ons de eerste keer zagen, en een tweede of derde keer terug komen. We voelen wel dat het publiek stilaan groeit en het via *word-of-mouth* stilaan rondgaat, maar het blijft hard werken. Je moet klein beginnen en hopen dat het altijd groter wordt, de zalen beter en het publiek groter. Maar het is altijd plezant, vrienden onder elkaar. Veel lachen, natuurlijk.»

“Voorprogramma spelen is nuttig om nieuwe nummers te proberen”

ARCHICULTUUR (5) | MUSEUM M

Elk huisje heeft zijn kruisje, en dat is niet anders voor de Leuvense culturele instellingen. Tweewekelijks gaat Veto op zoek naar het verhaal achter het gebouw van een cultureel huis dat u wel eens pleegt te bezoeken. Deze week vindt u hier wat u nog niet wist over Museum M.

ELLEN VAN CUTSEM

Op 20 september 2009 opende het vernieuwde Museum M zijn deuren na een volledige renovatie door architect Stéphane Beel. De oudste sporen van M stammen uit de verre zestiende eeuw, met het toenmalige Savoye College van Eustachius Chapuys. In de negentiende eeuw maakte de Leuvense burgemeester Leopold Vander Kelen er zijn kunsthuis van, maar zijn zoon Victor Vander Kelen schonk het huis later aan de stad. Zijn enige voorwaarde was dat het huis een museum bleef, en dat het de familienaam van de eigenaars kreeg. Zo geschiedde.

VENSTER OP DE STAD

Door de drie jaar aanslepende renovatie en recente opening lijkt Museum M een gloednieuw museum. Het beschermde fronton, het negentiende-eeuwse huis en een toegangspoort aan de Savoyestraat herinneren winkelende passanten echter aan het verleden van het museum. De witte travertijn doet de buitenmuur van het museum alle eer van een antieke kunsttempel aan. De nieuwbouw van de hand van Stéphane Beel verbindt de onderdelen van de museumsite die voordien uit onafhankelijke gebouwen bestond. De plannen om het museum Vander Kelen-Mertens grondig te renoveren werden eind jaren negentig concreet; zo'n tien jaar later opende het Museum M zijn deuren op een symbolische - zoek het niet te ver - datum.

Dankzij de witte kubus worden oude en nieuwe ruimten met elkaar verbonden. Zo worden er enorme ruimten gecreëerd, waar plaats is voor zowel moderne als oudere kunst, tijdelijke en langdurige opstellingen. Doorheen het museum bieden de grote ramen een uitzonderlijk uitzicht op de omgeving, en kaderen de stad in, als ware het een kunstwerk. Maar als favoriete plaats stipt conservator Veronique Vandekerchove het dakterras aan. Dat is de plaats waar je je rondleiding in het Museum M beëindigt en vanwaar je een fenomenaal - bijna 360° - uitzicht over Leuven krijgt.

2016

Bij de naam Eustachius Chapuys rinkelt allicht geen belletje. De man kocht in 1549

een voormalig refugehuis in het centrum van de stad om er zijn College van Savoye te stichten. Daar wou hij armere studenten uit de Savoyestreek die aan de Leuvense universiteit filosofie, theologie of rechten studeerden, opvangen en onderhouden. Het college werd met z'n prachtige kapel en bibliotheek aanzien als een van de mooiste. Voorts had de man dankzij zijn diplomatieke carrière aan het Engelse hof rijke contacten met Thomas Morus. Maar de band tussen Morus en de stad Leuven reikt verder dan de vriendschap tussen beide heren. Morus' Utopia werd in 1516 voor het eerst in Leuven gepubliceerd. Naar aanleiding van de 500ste verjaardag van die publicatie wordt er een grootse tentoonstelling gepland.

Joris Deloof

KUNSTHUIS

De eeuwen nadien kende het college geregeld verschillende eigenaars, die het college aan hun behoeften aanpasten: in 1900 woonde er een gezondheidsofficier in de gebouwen en later de beeldhouwer Charles Geerts. Die kon de grote ruimten goed gebruiken als atelier voor zichzelf en zijn studenten van de nabijgelegen academie.

“Een fenomenaal uitzicht over Leuven”

De familie Vander Kelen kocht het huis midden negentiende eeuw en gebruikte voornamelijk de bijgebouwen en de kelders voor haar wijn- en likeurhandel. Voorts bewoonde de familie een herenhuis in de Savoyestraat dat zoals het een rijk burgerhuis betaamde volledig afgesteld was op luxe en kunst in het interieur. De stijl-

kamers die Leopold had laten inrichten, moesten getuigen van zijn goede smaak, en zijn verzameling eigentijdse kunstwerken huisvesten.

RIJKELIJK

De inrichting van deze ruimtes werd minder gesmaakt in de jaren zestig van de vorige eeuw: het negentiende-eeuwse interieur werd verstopt achter wanden en plafonds. Ook Beel wou het huis aanvankelijk neutraal inrichten, maar uiteindelijk werd het rijkelijke interieur behouden. De prachtige parketvloeren met roodbruine patronen werden in alle glorie hersteld, en de weelderige plafonds en haarden kregen hun functie terug in de stijlkamers. De uitgestalde gebruiksoBJECTEN in een van de zalen creëren een rijkelijke sfeer en geven het huis de negentiende-eeuwse 'grandeur' terug. De warmte die je overvalt in deze ruimte op het gelijkvloers lijkt te contrasteren met de modern ingerichte museumruimte, maar vormt een essentiële link tussen de geschiedenis van de site, het huidige museum en de huidige museumcollectie.

Theater | Wie bedriegt zal bedrogen worden

Eva prees zich gelukkig met Adam. De moderne vrouw daarentegen is niet langer tevreden met een saai monogaam leven. Een minnaar zorgt in dat geval voor het nodige vertier. De nieuwe voorstelling van toneelgezelschap STAN, *Bedrog*, gaat over bedriegen en bedrogen worden.

BENOÎT CRUCIFIX EN LAURA HOLLEVOET

Bedrog is een toneelstuk van de Britse Nobelprijswinnaar Harold Pinter. Inspiratie deed hij op in zijn eigen leven. Pinter heeft namelijk zeven jaar lang een buitenechtelijke relatie gehad met een journaliste van de Britse omroep BBC. De plot herneemt dus een klassiek thema: een driehoeksverhouding waarbij een vrouw haar echt-

genoot bedriegt met zijn beste vriend.

De verhouding wordt al gauw een verhouding van bedrog. Iedereen bedriegt in zekere zin iedereen. Toch is naast bedrog ook de liefde sterk aanwezig, hoewel die nooit echt bevredigd wordt. TG STAN slaagde er wonderwel in om aan de originele tekst van Pinter iets toe te voegen: muziek uit de jaren '60 en '70 fungeerde als overgang tussen de jaren. Die overgang werd bijvoorbeeld ook

duidelijk gemaakt door de kledingwissel van een personage en het licht dat steeds donkerder werd.

DROOG

De thematiek deed ons in eerste instantie denken aan hoogstaande televisieseries als *Thuis* en *Familie*. Onze vooringenomenheid verdween toen bleek dat het verhaal zich van achteren naar voren afspeelde. In een eerste scène zagen we Jolente De Keersmaeker en Robby Cleiren in hun rol van Emma en Jerry. Beide minnaars zien elkaar terug na een lange tijd van gemis. Het gesprek verloopt stroef en is heerlijk banaal. “En hoe gaat

het nu met jou?”, is zowat de zin waarmee de hele scène kan worden samengevat.

Ook in de volgende scènes stonden droge conversaties centraal. Er steeg dan ook regelmatig geygniffel op vanuit het publiek. Een hoogtepunt vonden we de babbelen van man tot man tussen Jerry en Robert, vertolkt door Frank Verucruyssen. Op semiwetenschappelijke toon analyseerde het duo waarom babyjongens meer huilen dan baby meisjes. Ze opperden dat dat mogelijks te wijten was aan de stuwung die jongens ondervinden wanneer ze de baarmoeder worden uitgeperst bij de geboorte. Zelfs de minder intelli-

gente kijker merkte verward op dat dat bij meisjes ook het geval is.

Ondanks de droge humor en de originele afwikkeling van het stuk, wist *Bedrog* niet helemaal te bekoren. De conversaties werden soms wat langdradig en de aandacht verslapte. Zelfs het minnespel tussen Emma en Jerry kon dat niet verhinderen. Verder deed het stuk ons denken aan het tweede deel van *De Wederopbouw van het Westen* van Compagnie De Koe. Daarin werd de instant bevredigingsmoraal van de hedendaagse samenleving aangeklaagd. In dit stuk merkten we een gelijkaardige aantijging op.

Lezersbrief | De kroon ontbloot

In de vorige BVeto pronkten de drie rectoren van de grootste universiteiten. Ook de tweejarige master kwam ter sprake. Helaas gaat de plotse BV-status van Verschoren met acute vormen van geheugenverlies gepaard. De rector beschrijft op een interessante manier het gaan en staan van ondergetekende in de raad van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR). Op de bewuste vergadering over de invoerdatum van een potentiële tweejarige master lijkt ik wel braafjes geknikt te hebben. Niets is minder waar. Waarom de beslissing om de invoerdatum te verlaten niet op deze vergadering werd genomen hangt samen met de 'versluisde' besluitvoering in de VLIR.

Toen de plannen voor een tweejarige master concreet vorm kregen, pleitte VVS er voor om de verlengde opleiding pas bij een nieuwe lading studenten in te voeren. Nieuwe studenten moeten immers geïnfor-

meerd worden. De rectoren stapten mee in deze redenering. Wanneer de indiendatum van de dossiers met enkele maanden verschoven werd, werd aan dat principe niet meer voldaan. De invoerdatum werd immers niet mee opgeschoven. Op de VLIR-werkgroep onderwijs vroeg ik dan ook om de toenmalige redenering door te trekken. De UA trad me bij, de UGent bood weerwerk. Beslist werd om de hete aardappel naar de rectoren en vicerectoren door te schuiven.

In onderlinge contacten met de rectoren zelf bleek dat de UA de VVS-visie deelde, daar waar de rector van UGent mijn pleidooi om de tweejarige master pas in 2015-2016 te laten ingaan ter vergadering snel en zonder inhoudelijke argumenten de mond snoerde. Uiteindelijk besliste de VLIR-raad zonder veel verzet om door te gaan met de eerste datum. Ik stond dus alleen.

Waarom? De VLIR-raad is een orgaan waar conflicten ter vergadering liefst ontweken worden. Beslissingen worden vaak op voorhand al genomen en rectoren huldigen het 'do ut des'-principe, de ene keer krijgt één instelling haar zin in ruil voor goedkeuring van iets dat een andere instelling de volgende keer wenst. Niet meteen het voorbeeld van deftig bestuur.

Het medebestuur is niet dood, maar deze 'case' legt een aantal pijnpunten bloot. Het risico bestaat dat in bestuursorganen louter een 'toneeltje' wordt opgevoerd en de effectieve beslissing daarbuiten wordt genomen. Studentenvertegenwoordigers worden op deze manier genuilkorfd. De oplossing ligt bij een kritisch-constructieve houding. Indien nodig moeten we genomen beslissingen openlijk durven aanvallen, uiteraard met inhoudelijke argumenten.

De rectoren schijnen zich te verbazen over weerstand tegen de tweejarige mas-

ter. Oorzaak is inderdaad het kennisverlies in de wisselende generaties studentenvertegenwoordigers, maar ook de slechte betrokkenheid van studenten in bepaalde instellingen. Besluitvorming in parallelle organen en het daarbij horende gebrek aan transparantie zorgen voor wantrouwen. Daarnaast wachten wij studenten, ondanks eerdere beloftes, nog altijd op duidelijke communicatie.

Laat het duidelijk zijn: VVS is vóór een tweejarige master, maar slechts als er voldaan wordt aan een aantal eisen. Kwaliteit en meerwaarde staan centraal. Studentparticipatie is een wezenlijk kwaliteitsbevorderend element. Een transparant beleid met duidelijke communicatie naar studenten zorgt voor vertrouwen. De rectoren hebben dat in het hele proces uit het oog verloren.

Michiel Horsten, voorzitter VVS

Lezersbrief | De activiteiten van LOKO zijn een meerwaarde, geen beperking

Beste Thomas

In Veto 3807 verdedigde je de stelling dat het organiseren van activiteiten beter door de kringen zou gebeuren in plaats van door LOKO. Bij dit soort uitspraken krijg ik telkens de kriebels. LOKO vervult een belangrijke rol in het Leuvense activiteitenland-

schap en verenigt vertegenwoordiging met organisatie, een unieke combinatie binnen de Vlaamse studentenraden. Je kan het vergelijken met wat de meeste Leuvense pressen doen. Maar laat ons niet afwijken.

Laten we over één ding duidelijk zijn: studentenvertegenwoordiging is een prio-

riteit voor LOKO, een verworven recht dat verdedigd moet worden met zo veel mogelijk en zo capabel mogelijke mensen. Ik zie echter niet in waarom het organiseren van activiteiten daar niet mee samen kan gaan.

Dat Ekonomika maar wat graag een evenement als LOKOmotion wilt overne-

men, was "in mijnen tijd" al geen nieuws. Het hengelen naar de Beiaardcantus zal ook de wereld nog wel niet uit zijn. Dat je het Groot Dictee viseert, doet me wél de wenkbrouwen fronsen, zeker door de argumenten die je aanhaalt. Ten eerste zeg je dat deze 'kleine' activiteiten ook door een kring georganiseerd kunnen worden. Dat kan kloppen. De vraag is echter of er überhaupt kringen geïnteresseerd zijn om een activiteit zoals het Dictee te organiseren. Mijn ervaring leert me immers dat lang niet alle kringen erin slagen een divers cultureel aanbod op poten te zetten. Ga je bovendien echt volhouden dat (culturele) kringactiviteiten een publiek van buiten de kring aantrekken? Het IFS is hierin een zeldzame uitzondering, en zelfs dat kwam in ademnood om vorig jaar de handen in elkaar te slaan met, jawel, LOKO.

Je tweede argument dat er bij de kringen meer expertise zit, raakt kant noch wal. Activiteiten van LOKO zoals de 24urenloop, LOKOmotion, het IFTf... zijn net zo interessant omdat vele kringen er de handen in elkaar slaan. Het is een ontmoetingsplaats voor gelijkgezinden en een leerrijke ervaring. Daarbij vergeet je ook dat de (staf)medewerkers van LOKO vaak een behoorlijke bagage meehebben uit het kringleven en zo de werking ondersteunen. Het jaarlijkse succes van een massa-activiteit als de 24urenloop is geen toeval.

Het is eveneens geen toeval dat een kunstenfestival als Ithaka een vaste waarde is in het Leuvense culturele landschap en dra 20 lentes viert. Ook hier komen telkens tal van vrijwilligers aan te pas - denk aan de mensen van Mecenas, NFK en Politika die vorig jaar mee de catalogus schreven. Ook vrijwilligers die niet in een kring actief zijn worden hierdoor aangetrokken, net omdat vele studenten met andere dingen bezig zijn dan de kring. Dat is op zich al een meerwaarde.

LOKO durft ook de hand in eigen boezem te steken. Kostelijke activiteiten die weinig zoden aan de dijk zetten, moeten nuchter bekeken worden. Net daarom werd vorig jaar bv. beslist om Artalakart, een poëziewedstrijd van LOKO, te koppelen de Literaire Prijs van Babylon. Qua rationaliseren kan dat tellen.

Ik meen daarom dat organisatie en vertegenwoordiging niet exclusief zijn, integendeel. Contact met de achterban is een vaak geciteerd probleem van studentenraden. Net door activiteiten te organiseren komt LOKO in contact met studenten en verwerft ze naambekendheid. De coördinatoren van LOKO die het organisatorische luik verzorgen hebben immers ook mandaten in het stadsoverleg, de Commissie Cultuur, de Sportraad. Deze dualiteit is geen beperking, maar een verrijking.

Aude Goovaerts,
Voormalig stafmedewerker bij LOKO en ooit preses

Een vraatzuchtige filatelist

CampusShop.be

De beste laptopdeals

**GRATIS
BEZORGD**

370 gram licht

Duizenden boeken in je tas

van 129,-
€ 99,-*

*OP=OP | Max. 1 per klant

Archos eReader 7"

Deze 1,3 centimeter dunne e-reader is geschikt voor duizenden boeken en heeft een SD-sleuf voor geheugenkaarten tot 32 GB.

De nieuwste Android

Overal internet en e-mail

van 479,-
€ 459,-*

*OP=OP | Max. 1 per klant

Samsung Galaxy Tab 10,1"

Altijd je documenten bij je, nooit meer met papier zeulen. Ook verkrijgbaar in wit.

Menu van de week

In Alma 1-2-3

15-18 November 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Braadworst met koolrabi	A2+A3	€ 2.70
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A3	€ 4.70
Koninginnenhapje	A3	€ 3.60
Macaroni met mornaysaus en tomatenpaprika mengeling	A1+A3	€ 4.20
Mosselen met witloof en duvel	A1+A3	€ 7.40
Mosselen natuur	A1+A3	€ 7.40
Rundsbrochette met bearnaisesaus en oventomaat		€ 4.70
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1	€ 2.70
Steak met groenten en saus	A1+A2	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A2	€ 4.70

woensdag

Kaaskroketten met wortelen en kampernoelies		€ 2.70
Kalkoenrollade met roze pepersaus en erwtes		€ 4.70
Koninginnenhapje		€ 3.60
Mosselen met witloof en duvel	A2	€ 7.40
Mosselen natuur	A1+A2	€ 7.40
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes		€ 3.60
Spaghetti bolognaise groot	A2+A3	€ 3.20
Steak met groenten en saus	A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70

Gentse waterzooi met aardappelkrieltjes	A1+A3	€ 4.70
Gevulde champignons met kruiden en tomaat		€ 4.70
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A1	€ 4.70
Koninginnenhapje	A3	€ 3.60
Mosselen met witloof en duvel	A2+A3	€ 7.40
Mosselen natuur	A3	€ 7.40
Paprika met quornvulling en slaatje		€ 4.20
Pollakhaasje met hollandse saus en gestoofde prei	A3	€ 2.70
Quiche Lorraine met slaatje	A1	€ 5.10
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise veggie groot	A2	€ 3.20
Spaghetti bolognaise veggie klein	A2	€ 2.70
Spaghetti bolognaise klein	A1	€ 2.70
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1	€ 4.70

vrijdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree		€ 5.10
Blinde vink met mosterdsaus en gebakken bloemkool		€ 4.70
Koninginnenhapje		€ 3.60
Romig varkensstoofpotje met champignons		€ 2.70
Steak met groenten en saus	A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **Pauscollege**

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

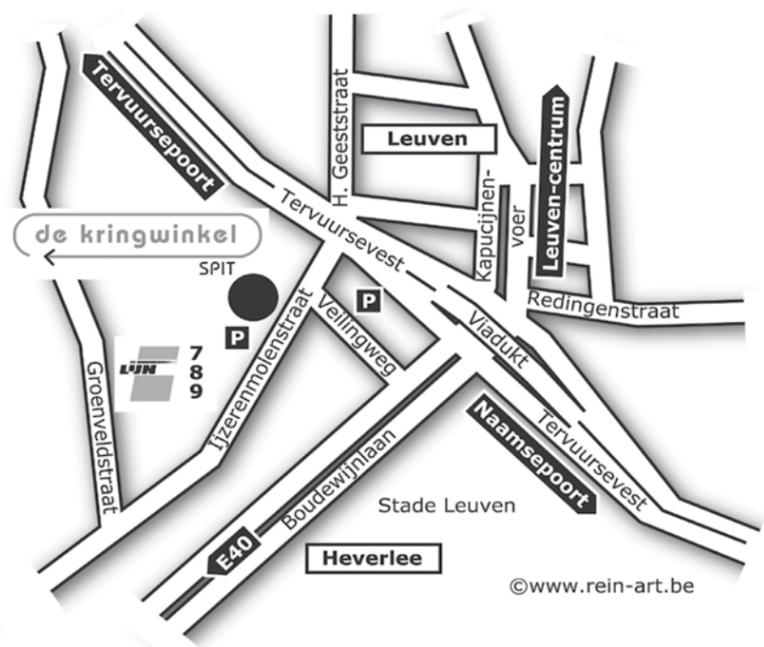
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

Tel: 016 65 29 57 web: www.spit.be

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

Veto is goed geïsoleerd!

KULEUGEN

- Bureau - ALO
 - **Griet Depotter**
+32 (0)16 22 44 38
griet.depotter@loko.be
 - **Laura Geerts**
+32 (0)16 22 44 38
laura.geerts@loko.be
- Bureau - Academische Raad
 - **Kabouter Klus**
 - **Ruben Bruynooghe**
+32 (0)16 22 44 38
ruben.bruynooghe@loko.be
- Bureau - Alma - AV
 - **Nele Apers**
nele.apers@loko.be
 - **Thomas Lemaitre**
+32 (0)16 22 44 38
thomas.lemaitre@loko.be

KABOUTERPLAAG BIJ LOGO?!

LOGO (*De Leuvense Overkoepelende GamersOrganisatie, red.*) ondervindt momenteel hinder door een plotse overvloed aan kabouterjes. Aanleiding is volgens critici het aanstellen van Kabouter Klus als mandataris Academische Raad.

LOGO-voorzitter Sam Brits: "We hebben te kampen met een acuut tekort aan vertegenwoordigers. Kabouter Klus bood zich aan en heeft zich in zijn korte proeftijd al verdienstelijk gemaakt door het opknappen van allerlei karweitjes. Bovendien behoorde hij tot de Groep Wetenschap & Technologie, waar het altijd moeilijk is vertegenwoordigers te vinden."

"We dachten dat hij moeilijk verkozen zou raken door zijn beperkte hoogte, maar de Algemene Vergadering deed daar eigenlijk helemaal niet moeilijk over. Zijn exposé over de financiering van de K.U.Leuven was helder en coherent."

LOGO blijft dus achter zijn mandataris staan, al erkennen ze dat er een probleem is. Brits: "Over Klus hebben we geen klachten. Maar via vriendjespolitiek loodste hij kabouter na kabouter binnen. Wanneer Kwebbel binnenkomt op LOGO Centraal, kan niemand nog rustig werken. En met Kabouter Smul in de buurt, is niets nog veilig. We zijn 7 dozen plopkoeken verloren die over waren van LOGOmotion voor we eraan dachten ze veilig op te bergen. Jammer."

WERKGROEP DUURZAME LEVENSTIJL TRIOMFEERT!

LOGO doopte het academiejaar 2011-2012 tot het jaar van de duurzame en bewuste student. In dat jaar willen ze de Leuvense student een geweten schoppen door tal van acties en een promocampagne.

Nul procent

LOGO-voorzitter Sam Brits: "Ik stak momenteel nog nul procent energie in de werkgroep duurzame levensstijl van de student. Zo sloeg ik erin mijn ecologische voetafdruk (EVA) met **35%** te verkleinen. Ik denk dat dit een zeer mooi resultaat is en hoop dat gebrek aan inspanning in het tweede semester vol te kunnen houden."

INTERNATIONAL OFFICE GAAT SAMENWERKING MET GOOGLE AAN

Het International Office van de K.U.Leuven schuwt het gebruik van moderne technologie niet. Zo begonnen zij vorig jaar met het aanbieden met een Podcast voor internationale studenten.

Die podcast legt hen stap voor stap uit hoe zij vanuit Zaventem of Charleroi op hun nieuwe Alma Mater geraken. Informatie over het stadhuis en de Orienta-

tion Days vind je via een zelfde digitale weg.

Sinds dit jaar kunnen Erasmusstudenten via Google Street View de weg naar hun toekomstig kot uitstippelen.

Vicerector Internationalisering Mart de Boor: "We willen de internationale studenten levensechte beelden van Leuven aanbieden, zodat ze weten

waaraan ze zich kunnen verwachten."

Kirsty, Amerikaanse en Erasmusstudente in Leuven in het eerste semester: "I was looking for my room at Fochplein, but all I saw was a mud pool. And apparently it was called Pieter De Somerplein, but nobody told Google to change that. So I never found my room. I had to crash at a bar called 7 Oaks for the night."

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 9
Maandag 28 november 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Pieter "The Temper Trap op Rock Werchter 2010" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:

Els "Thomas Van Eeckhout" Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Lucas "Houdbaarheidsdatum van melk" de Jong, Margot "De Liefde" Hollevoet, Frank "Christoph Meeussen" Pietermaat, Marijke "Mechelen" Van Geel & Bas "Het Leven" Van den Bogaert

Schrijvers:

Jens "De Nederlandse Taalunie" Cardinaels, Benoît "Achternaam" Crucifix, Jelle "Vrouwen in het algemeen" Dehaen, Pieter "Pokémon" Hiele, Jaana "IER" Hombroux, Geert "Griekenland" Janssen, Jelle "Niets of niemand" Mampaey, Wouter "West-Vlaanderen" Goudeseune, Laura "Stijltang" Hollevoet, Wouter "Geschiedenis" Pouseele, Wim "Manu die mij geen broodje gaf" Dehaen, & Ellen "Niet Joey" Van Cutsem

Fotografen:

Joris "Dropbox" Deloof, Nick "JPEGs" De Gregorio, Michiel "Wie weet dat" Feys, Andrew "Achternaam" Snowball, Kenji "Zichzelf" Verstappen

Tekenaars:

Simon "Alcohol" Englebert, Jan "Pixelatie" Gebruers

DTP:

Els Dehaen, Pieter Haeck, Margot Hollevoet & Jelle Mampaey

Eindredactie:

Els Dehaen, Margot Hollevoet, Jelle Mampaey, Frank Pietermaat & Anneke Salden

IT:

Joachim "Hans Vandenabeele" Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxim "Voedsel" Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be

016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekening-nummer:

001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, waar we ooit door bedrogen werden) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Navraag | Heideroosjes

“Het is óf alles óf niets.”

Woensdag was het nog eens als vanouds hard gaan. Time is ticking away, zo ook voor Heideroosjes, die begonnen zijn aan hun afscheidstournee en daarom halt hielden in Het Depot. Vooraf spraken we hen over het verleden, het heden en de toekomst. Maar vooral over muziek. “Onze muziek heeft de opvoeding van vele mensen bepaald.” Ook de onze.

FRANK PIETERMAAT

Veto: In de trailer van jullie nieuwe en laatste album ‘Cease Fire’ verschijnt de zin ‘It’s better to burn out than to fade away’. Stoppen jullie met deze afscheidstournee op een hoogtepunt?

Frank Kleuskens (gitaar): «Ja. Het is een afscheid voordat je helemaal wegzakt, dat niemand je nog leuk vindt en voordat je onderling ruzie krijgt. We zijn al jaren een heel steady band dus in die zin is het nu ook een hoogtepunt om te stoppen. Er zijn natuurlijk niet echt bands die heel hoge pieken of heel diepe dalen hebben gekend. Onze bandbreedte is redelijk beperkt. Er zitten wel schommelingen in die wij merken, maar het is niet dat de vloer onder ons uitzakt.»

Fred Houben (bass): «We doen deze tour ook in clubjes waar we echt nog graag ko-

manier om terug te kijken op jullie verhaal?»

Fred: «Nee en ja. Die plaat is geschreven in de tijd dat we discussieerden of we zouden doorgaan of niet. Alles wat we deden was Heideroosjes, dus als dat zou stoppen, zou dat wel heel erg heftig zijn. Maar ik vind de nieuwe liedjes mooi. Het is de eerste keer dat je als luisteraar bij Marco (Roelofs, zanger en songwriter van Heideroosjes, red.) in het hoofd mag. De andere teksten gaan vooral over de wereld om hem heen. Die zijn naar buiten gericht en dit is eigenlijk een keer naar binnen. Het is mooi dat hij dat heeft toegelaten.»

Frank: «Het is een stukje rouwverwerking. Je gaat iets wat 22 jaar je leven heeft beheerst en wat goed draait, gewoon de nek omdraaien.»

dan van het publiek terugkrijgt. Het is die uitlaatklep die ik zal missen.»

Veto: Is het niet moeilijk om dat publiek jaar na jaar nog mee te krijgen? Iedereen kent jullie ondertussen toch?

Frank: «Ja, maar zo zijn wij het gewoon. Wij kunnen niet anders. Dat zit in ons. Op de een of andere manier gaat er na de intro altijd een knop om en hoe stugger het publiek, hoe beter wij spelen.»

Fred: «Onze beste optredens zijn voor twaalf crust punkers in een kraakpand in Oost-Duitsland. Dat zijn echt de gaafste optredens.»

Frank: «In Wenen hadden we in het begin van het jaar een show waar niet zo veel volk was, maar daar speelden we wel tweehonderd procent omdat we die mensen allemaal mee wilden krijgen. En dat werd een superconcert.»

Veto: Hoe is dat gevoel om jullie op te laden voor een afscheidstournee?

Fred: «Vorig weekend was ons eerste optreden en dat voelde vreemd aan. Het voelde aan als het begin van het einde. Vandaag voel ik dat niet zo. Misschien is dat omdat ik wat in tourmodus aan het komen ben.»

Frank: «Ik druk het een beetje weg, volgens mij. Misschien wil ik gewoon extra genieten zonder aan het einde te denken.»

Veto: Jullie zijn de cd's steeds heel goedkoop

AFTERLIFE

Veto: Is er, eens jullie weg zijn, iemand om dat gat op te vullen?

Fred: «Nee. (lacht)»

Frank: We weten het eigenlijk niet goed. Politieke statements, hard, Nederlandstalig, Engelstalig. In wat wij doen is er niet echt een opvolging. Eigenlijk is het dus oerstom dat we stoppen. (lacht) We zitten in een hele goede positie. Er is geen band die doet wat wij doen, het gaat hartstikke goed want we kunnen er met vier nog steeds van vreten, de zalen staan hartstikke vol en in het huidige klimaat van de economische crisis is het ook moeilijk om een nieuwe job te gaan zoeken.»

Fred: «Het is dat, of misschien maken we gewoon muziek die overbodig is. (hilariteit) Er blijven altijd bandjes komen. Er zijn altijd mensen die zoeken en zich ontwikkelen. Ik ken geen band waarvan ik zeg dat die nu meteen in ons voorprogramma moet staan maar ik zal niet zeggen dat die er niet is.»

Veto: In het nummer ‘My funeral’ zingen jullie ‘What will be said as soon as I am dead?’ Hoe willen jullie dat er later over Heideroosjes gepraat wordt?

Frank: «Zoals de mensen nu over ons spreken. Toen we het persbericht uitstuurden dat we gingen stoppen, kregen we heel veel reacties van mensen die zeiden dat we een rol hadden gespeeld in hun opvoeding. Bijvoorbeeld: “Toen ik zestien was, leerde

Nick De Gregorio

“Je gaat iets wat 22 jaar je leven beheerst de nek omdraaien.”

men. Die zijn bijna allemaal uitverkocht. Wat dat betreft is het zeker nog een eronde waarvan we gehoopt hadden dat die er zou zijn. We zijn natuurlijk een oude band maar volgens mij hebben we de modegrillen wel overleefd.»

Veto: Het eerste lied op het nieuwe album heet ‘Tot hier!’ en begint met de woorden ‘Expressie is mijn drijfveer’. Is dat de rode draad doorheen het verhaal van Heideroosjes?

Fred: «Heideroosjes is altijd een band geweest die tussen de commercie en de pure bands in zat en daar gaat die zin en het hele lied over. Het is altijd een zoektocht geweest tussen die twee werelden en dat is een heel mooie positie als band. Je mag wel op de grote podia staan, maar je mag je eigen principes ook blijven vasthouden. Dat is een luxepositie.»

Veto: Op het nieuwe album lijken heel veel liedjes over jullie carrière te gaan. Is dat een

Veto: Cease fire is ook een plaat met allemaal nieuwe nummers. Een bewuste keuze?

Fred: «Ja, want er was zeker nog de drive om een nieuwe plaat te maken. Als je eenmaal die beslissing neemt om te stoppen doet dat wel iets, maar we zijn nog steeds vier mannetjes die het leuk vinden om met elkaar muziek te maken. Dus we wilden nog een keer de complete ronde: een plaat maken, een clubtour en een festivaltour.»

Frank: «Dat is gewoon de stijl van Heideroosjes. Het is óf alles óf niets. Als je nog een keer zo'n ronde doet, dan doe je hem goed. Dan doe je alles.»

ENERGIE

Veto: Jullie staan erg bekend om jullie energieke live-optredens. Gaan jullie die energie niet missen?

Frank: «Jazeker. Telkens als ze mij vragen wat ik het meeste ga missen, is dat zeker mij uitleven op het podium en de reactie die je

blijven aanbieden terwijl vele bands doorheen de jaren hun prijs systematisch verhoogd hebben.»

Frank: «Dat klopt en dat was heel dom van ons. (lacht)»

Veto: Is het niet moeilijk om te beseffen dat iedereen de cd waarvoor je gewerkt hebt zomaar downloadt?

Fred: «Dat is een hele heftige discussie. Ik vind het goed dat er betaald wordt voor tekst en muziek. Of het de juiste manier is waarop het nu geregeld wordt, weet ik niet. Het is waar dat er veel over geklaagd wordt. Anderzijds biedt het open internet iedere muzikant een podium en een heel groot potentieel publiek en dat is supergaaf. Vroeger had je echt een platenmaatschappij nodig en nu heb je op korte tijd een plaatje op je harde schijf dat de wereld kan rondgaan.»

Frank: «Het creatieve hangt niet af van hoe het verschijnt, je schrijft het toch.

ik jullie muziek kennen en leerde ik dat ik een eigen mening mocht hebben of dat ik anders mocht zijn.” Dat geldt voor mensen van nu maar ook voor mensen die even oud zijn als ons die dat proces ook meegemaakt hebben. Dat we zoveel voor hen betekend hebben en een bepaalde richting hebben kunnen geven aan hun leven, vind ik een ontzettend compliment.»

Veto: “Eighty, smiling back at my past life.” komt dan weer uit ‘Scapegoat Revolution’. Hoe zullen jullie hier later zelf op terugkijken?

Frank: «Laten we hopen dat we de 80 halen. (lacht)»

Fred: «Als het mooiste stuk uit ons leven. We hebben met vier mannetjes vanaf onze puberteit tot onze midden jaren dertig een avontuur meegemaakt wat niet veel mensen gegeven is.»

Frank: En daar zijn we heel dankbaar voor.»